

Super Actus Apосто. CXXV.

la Ad Hebricos.

Incipiunt ecce

ptiones de Actibus Apostolorum.

De fide et veritate resurrectionis
atq; ascensionis dominice.

Capitulum primum.

Rimus

quidem sermonē
facti s̄ omnibus o
theophile q̄ cepit
Iesus facer̄ et do
cere vsq; in diem
qua p̄cipēs ap̄t̄s p̄ sp̄m̄ sanctū q̄s
elegit assūpt̄ est q̄b̄ et p̄buit seip̄m
viuū post passionē suā in multis ar
gumentis p̄ dies quadraginta appa
rens eis et loquēs de regno dei.

In homelia super euangeliz Re
cumbentibus vndecim discipulis. et
Cum esset sero die illo.

Resurrectio dñi n̄st̄ Iesu ch̄ri
R̄st̄i dubitantib; discipulis: p̄ mul
ta argumēta mōstrata est q̄ nos dū
legētes agnosimus: qd̄ aliud q̄ de
eius dubitatioē solidamur. Q̄ enim
resurrectionē dñicaz tarde credides
rūt: non tam illoꝝ infirmitas q̄ n̄ra
(vt ita dicam) futura firmitas fuit.
P̄ enī nobis Thomae infidelitas
ad fidē q̄ fides discipuloꝝ credētiū
p̄fuit q̄ dū ille ad fidē palpando re
ducit̄ mēs n̄ra om̄i dubitatioē post
posita solidat̄. Discipulus q̄ppe dñs
post resurrectionē suā dubitare p̄mi
lit nec tñ in dubitatione deseruit/vt
dū i magistro sua vulnera palparet
carnis in nobis vulnera sanaret in
firmat̄: et dū dubitando vulnere ei
carnice tetigit: a nostro pectore du

bicratis vulnus amputauit. Ad in
nuandā q̄q; veritates dñice resurre
ctionis notandū nobis est qd̄ lucas
subūgar̄ dicens. Et cōuēscēs p̄cepit
eis ab hierosolimis ne discederent.

Act. i.

Et post pauca. Videntibus illis ele
uat̄ est: et nubes suscepit eū ab ocul̄
eoz. Note verba: signate mysteria/
p̄uēscēs eleuat̄ est. Comedit et ascē
dit/vt videlicet p̄ effectū comestione
veritas pat̄sceret carnis. In veteri

ij. Re. j.

aut̄ testamēto cognouim̄ q̄ helyas
in celum aereū qd̄ terre est primū sit
raptus et subleuat̄/vt in secretā quā
dā terre regionē repente duceret̄ vbi
in magnā iam carnis et sp̄s quiete
viueret: q̄usq; ad finē mūdi redeat et
mortis debitū soluat̄/ ille em̄ mortem
distulit nō euasit/ Redēptor aut̄ no
ster q̄a nō distulit superauit/ cōq; res
surgēdo p̄sūpsit. et resurrectionis sue
gloriam ascēdendo declarauit. Nos
randus q̄q; est q̄ helyas in curru les
git̄ ascēdisse/vt videlicet apte demō
straret̄: q̄a homo purus auxilio indi
gebat alieno. Per angelos q̄ppe illa
facta et ostēsa sūt adiūmēta/ q̄a neq; ad
celū qd̄em aereū p̄ se ascēdere po
terat/ quē nature sue infirmitas gra
uabat. Redēptor aut̄ noster non cur
ru/ nō angelis subleuat̄ legitur/ qm̄
is q̄ fecerat oīa nimirū sup̄ oīa sua
virtute ferebat̄. Illo etenī reuērebāt̄
vbi erat/ et inde redibat vbi remane
bat: q̄a cū p̄ humanitates ascenderet
in celū/ per diuinitatē suā et terrā pa
riter cōtinebat et celum. Sicut autē
ioseph a fratrib; vendit̄ venditionē
redemptoris n̄st̄i figurauit/ sic enoch
translatus/ et ad celum aereū: helyas
subleuat̄ ascensionē dñicaz designa
uit. Ascensionis ergo sue dñs p̄cū
A

Gregoriane exceptiones

Et eos et testes habuit/ vñ ante legem
aliū sub lege/ vt quādoq; veniret ipse
q; veraciter celos posset penetrare. vñ
de et ordo ipse in eoz q;q; virorumq;
subleuatione p; quedā incrementa di-
stinguunt. Nam enoch et p; coitū ge-
nit^o et p; coitū generās trāslat^o: hely-
as vero p; coitū generis s; non iam p;
coitū generās ad celū subuect^o esse
memorat: vt veniret postmodū qui
neq; p; coitū generās neq; per coitū
generat^o. nec trāslat^o nec subuectus
celū ceterū sua virtute penetraret.
q; nobis in se credētib; carnis quoq;
mūdiciam largiret: et sub eo p; incre-
mēta tēporū vñ castitat^o exerceret.

**In homelia sup; Euāgeliū. Recū-
berat^o de solēnitate angeloz et hoīm
in dñica ascēsiōe. Capitulū. ij.**

Actū. j. **Q**uāq; intuerent in celū cū tē-
tillū, ecce duo viri ascēserunt iux-
ta illos i vestibus albis. Querēdū
nobis est quid nā sit q; nato dño ap-
paruerūt angeli/ et tamē nō legūtur
in vestibus albis apparuisse: ascēdē-
te autē dño missi angeli in albis legū-
tur vestib; apparuisse. In albis q; p;
pe vestib; gaudiū et solēnitas mentis
attēdit. Quid est q; nato dño non
in albis vestib; ascendente autē dño
in albis vestib; apparent: nisi q; ma-
gna tūc solēnitas āgelis facta est cū
celū de^o hō penetravit: Quia nascē-
te dño videbat^o diuinitas hūiliata.
ascēdente eto dño est humanitas ex-
altata. Albe etiam vestes exaltationi
magis p;gruūt q; humiliationi. In
assūptiōe q; ei^o angeli in albis vestib;
videri debuerunt/ q; q; in natiuitate
sua apparuit de^o hūilis in ascēsiōe
sua ostēsus est hō sublimis. S; hō
bis magnope fies in ascēsiōe dñi pē-

sandū est/ q; delectū est cyrographū
dānationis nre/ mutata est sententia
corruptiōis nre. Illa em̄ natura cui
dictū est terra es et in terrā ibis: cum
dño ascēdente in celū iuit. Pro hac
ipā nāq; carnis nre subleuatiōe. p; su-
guraz beat^o iob dñm auē vocat. Quia
em̄ ascēsiōis ei^o mysteriū iudeā non
intelligere cōspicit/ d; infidelitate ei^o
sententiā prulit dicēs. Semitā igno-
rauit auis. Auis em̄ recte appellat^o
est dñs: q; corp^o carneū ad ethera li-
brauit. Cui^o auis semitā ignorauit
q; quis eū ad celū ascēdisse nō credi-
dit. Dñm q; nostrū fies charissimi ad
celos ascēdisse scim^o et credim^o et qd
intuētib; in celū euntē illū duo ange-
li assistentes iuxta illos in vestib; al-
bis dixerit audiui^o. (Viri inq; galilei
quid statis aspicientes in celū: Dic
tesus q; assūpt^o est a vobis in ce-
lū/ sic veniet quēadmodū vidistis eū
euntē in celū/ Nō oportet vt illuc ses-
q; mur corde vbi eum ascēdisse credi-
m^o corpore. Desideria terrena fugia-
m^o. Nihil nos iā delectet in infimis:
q; patrē habem^o in celis. Et hō nobis
est magnope p;cedēdū: q; is q; placi-
d^o ascēdit trībilis redibit/ et q; qd nō
bis cū māsuetudine p;cepit hoc a no-
bis eū districtiōe exiger. Nemo igit^o
indulta pnie tēpora quipēdat/ nemo
curā sui dū valz ageat negligat. q; re-
dēptor: noster tūc in iudicio di-
strictior: veniet q;to nobis ante iudi-
ciū magnā progauit patientiā. Nec
itaq; vobiscū fies agite: hec in mēte
sedula cogitātiōe hāte. Quāuis ad
huc rerū prurbationib; fluctuet ani-
m^o iā tū spei nre anchoraz in eterna
pna figite/ intētiōe mēti in va-
ce solidate. Nec q; seruemus in medi-

Super Actus Aposto. CXXVI

tatioe qd dñm credim⁹ ad celū ascē
diffez si adhuc hic tenemur infirmi
tate copous/sequimur tñ eu; passib⁹

**In moralib⁹ libro. iij. (amoris
De iuda traditore. Capitulu. iij.**

Abi. s. **D**e iuda traditore p beatum pe
trum aplm dicit. **D**ic possedit
agrū de mercede iniquitatis. Nequaqz
emptū p̄cio sāguinis agrū figuli pos
sidere iudas potuit/ q̄ relas⁹ triginta
argenteis traditōis crimē criminosi
ore in se primus morte m̄trauit. **S**z
possedit dictū est possideri fecit/

De scatioe vnderarij nūcri. Ca.

Act. ij. **E**t annumerat⁹ est cū vnderim
aplis. **D**ñe pctm̄ vnderariū est: q̄a
dū p̄uersa agit p̄cepti decalogū tran
sit. **E**t q̄a in cilio pctm̄ plāgit⁹/hinc
est q̄ in tabernaculo vela cilicinavn
decim sunt/ **H**inc p̄ vnderimū psal
mū dr. **S**aluū me fac dñe qm̄ defes
cit fact⁹. **H**inc petrus in vnderario
nūero remanere aplos metuēs ma
tbia duodecimū sorte missa req̄siuit
Nisi em̄ signari culpā p̄ vnderariuz
cerneret: implere nūex aploz tā festine
duodenario non curaret.

**Moralium libro. v. De aduentu
spiritus sancti. Capitulu. n. v.**

Act. ij. **A**ct⁹ est repēte de celo sonus/
tanqz adu. niēns spūs vehemē
t⁹. **S**pūs fact⁹ de p̄re p̄cedēs z d̄ co
qd̄ est filij accipiens/n̄e tenuit noti
cie infirmitat⁹ infūdiz. **Q**ui tñ super
aplos veniēs p̄ exterrorē sonū tanqz
p̄ vehemētē spm̄ demōstrat⁹ cū dr.
Luz p̄pler n̄ dies p̄t̄bcoffes erāt
oēs discipuli pariter in eodē loco/et
fact⁹ est repēte de celo son⁹ tanqz ad
ueniēs (spūs vehemēt⁹). **S**anct⁹ em̄
spūs cū se noticie būanc infirmitat⁹

insinuat: z sonitu vehemētis spūs z
voce lenis aure expm̄it/sicut in libro
bri iob dr. **E**t vocē q̄si lenis aure au
re audiui. **Q**uid em̄ p̄ vocē lenis au
re nisi cognitio sancti spūs designat⁹

Job. iij.

Sact⁹ itaqz spūs veniēs/lenis est/et
vehemēs. **L**enis: q̄a noticiā suā q̄ri
n⁹ cognosci v̄tūqz valeat n̄is sc̄is
b⁹ rēperat. **V**ehemēs: q̄a q̄rūlibet
hāc rēperet/aduētū tñ suo infirmita
t⁹ n̄e cecitatez illuminādo p̄turbar.
Illustratiōe ei sua nos lenit⁹ tāgr. **S**z
inopiam nostrā immaniter cōcutit.

**Moralium libro. xxxv. De signis
ficatione septenarij seu octonarij nu
meri. Capitulu. sextuz.**

Act⁹ repleuit totā domū vbi erāt
sedētes. **I**n scriptura sacra per
septenariū numerum aliquādo v̄n
uersitas p̄sentis huius temporis qd̄
septem dieb⁹ agitur: per octonariuz
vero numerum vita perpetua desi
gnatur/quā sua nobis dominus res
surrectione patefecit/ cū; dominico
scz die resurrexit. **P**ropter hūc ergo
septenariū numerum tēporalia octo
nariū vero eterna signātam sup̄ cen
tū viginti fideles in cenaculo residēs
tes spūs fact⁹ effusus est. **P**er septē
quippe z octo quidecim cōponunt⁹
Est⁹ ab vno vsqz ad quidecim nū
merādo paulati p̄ incrementa. **M**urgi
m⁹ vsqz ad centesimū z vicesimū nu
mez p̄uenim⁹. **D**ua. s. effusioe sācra
spūs didicerūt vi z tēporalia tolerās
do trāsiret z c̄na inbiāter appeterēt
Moralium libro. x. vij. De modo
diuine locutionis. Capitulum. vij.

Act. ij.

Apparuerūt illis dispartire lūz
gue tanqz ignis/ seditqz supra
singulos eoz. **S**ciēdū est qm̄ aut p̄
semetipm̄ loquit⁹ dñs: aut p̄ creatur.

Abi. s.

Gregoriane exceptiones.

ra angelica eius ad nos vba formatur. Sed cum per semetipsum loquitur: foris nobis vi interne aspiratiōis aperit.

Cum per semetipsum loquitur de vbo eius sine vbis ac syllabis cor docet: quia virtus eius in intima quadam subleuatiōe cogitatur: ad quam mens plena suspēditur vacua gūat. **H**ōdō em̄ q̄ddā est quod omnem animam quam replet leuet. **T**umē incorporatū est. quod et interiora repleat et repleta exterius circūscribat. **S**ine strepitu fimo ē: quod et auditū aperit et hīc sonitū nescit. **H**ōdō em̄ de aduentu sancti spiritus scriptū est. **F**actus est repete de celo sonus tanquam aduentus spiritus vehebentis: et repleuit totā domū ubi erant sedentes: et apparuit illis dispartite lingue tanquam ignis: sedentes supra singulos eorum. per ignem quod dicitur dominus apparuit: sed per semetipsum locutus: interius fecit. et neque ignis deus: neque ille sonitus fuit: sed per hunc quod exterius exhibuit expressit hunc quod interius gessit. **Q**ui enim discipulos et quod successores et vbo eruditos interius reddidit: foris linguas igneas ostendit. **I**n significatiōe igitur admota sunt elementa ut ignem et sonitum sentirent corpora: igni quod inuisibili et voce sine sonitu docerentur corda. **F**oris igitur fuit ignis qui apparuit: sed interius quod sciam dedit. **E**t cum regine candacis eunuchus currui presides iter carperet: et Esaua in manibus non intelligens hīc: in corde nimium philippo dixerat spiritus adiuge te ad currum. **E**t cum ad euocandum Petrum timentes deum milites Corneli misissent: in mente proculdubio ab spiritu Petrus audiuit.

Act. viij. **E**cce viri tres querunt te: surge itaque et descende et vade cum eis. Spiritui enim dei quasi quidam nobis vba dicere est occulta vi ea que agenda sunt intima: re: et cor hominis ignem non adhibito strepitu et tarditate sermonis peritū repete de absconditis reddere.

De effusione et gratia sancti spiritus. **I**n hominibus supra. **S**i quis diligit me. **Ca. xij.**

Qui repleti sunt omnes spiritu sancto: et ceperunt loqui varijs linguis prout spiritus sanctus dabat eloquium illis. **A**udistis fratres quod spiritus sanctus super discipulos in igitur neis linguis apparuit omnibus linguarum scientiam dedit: quod dicitur hunc miraculo designans nisi quod scientia ecclesia eodem spiritu repleta omnium generum erat voce locutura. **Q**ui homo deum turrim edificare conati sunt: conuersionem vni lingue perdidit. **I**n his autem qui deum builiter metuebant: lingue omnes vni sunt. **H**ic igitur builitas meruit virtutem: illic superbia confusione.

Sed quod credendum nobis est: cur spiritus sanctus patris et filio coeternus in igne apparuit: cur in igne simul et linguis: cur aliqui in columba: aliqui vero in igne monstrati: cur super vniuersum filium apparuit in specie colubæ super discipulos in igne: ita ut neque super dominum veniret in igne: neque super discipulos monstraret in columba. **P**er quatuor itaque hec que possumus soluendo redeamus. **P**atri namque et filio coeternus spiritus in igne monstratur: quia corpore et ineffabilis atque inuisibilis ignis est deus: quando attestante Paulo. **D**eus noster ignis consumens est. **D**eus qui per ignem dicitur: quia per hunc peccatorum rubigo consumitur. **D**e hinc igne vritas dicitur. **I**gnem veni mittere in terram: et quid volo nisi ut ardeat. **T**erra enim vocata sunt corda terreni: que dum semper in fimas in se cogitationes congerunt a malignis spiritibus conculantur. **S**ed ignem dominus in terram mittit: cum afflatu sancti spiritus cor carnalium inflamat. **T**erra itaque accenditur: cum cor carnale in suis partibus

Act. ij.

Deb. xij.

Luce. xij.

Super Actus Aposto. CXVII.

nis cogitationibus frigidū relinquit cōcupiscentias p̄sentis seculi: et ardet p̄ amore dei. Bene ergo in igne apparuit sp̄s: quia ab omni corde quod replet torpore: frigoris excutit: et in desiderio sue eternitatis accedit. In ignis autē linguis monstratus est: quia isdeus sp̄s coeternus est filio: et habet cognationē maximā: lingua cū verbo. Verbum quippe patris est filius: et quia vna est sp̄s et verbi substantia: isdeus sp̄s monstrari debuit in lingua. Vel certe quia p̄ linguā p̄cedit verbū: in linguis apparuit sp̄s. et quod sancto sp̄i tangit dei verbū: id est vnguentus filius cōfiteatur. Et negare dei verbum nō valet: quia iam sancti sp̄s linguas habet. Vel certe in linguis igneis sp̄s apparuit: quia omnes quos repleuerit ardentes pariter et loquentes facit. Linguas igneas doctores habent: quia dum deū amando p̄dicant: corda audientium inflammant. Nā et ociosus est sermo doctoris: si p̄bere nō valet incendium amoris. Hoc doctrine incendium ab ipso veritatis ore cōcepant: qui dicebāt. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueret in via: et aperiret nobis scripturas. Ex audito quippe sermone: animus inardescit: torporis frigus recedit: fit mens in superno desiderio anxia: a cōcupiscentiis terrenis aliena. amor verus qui hanc repleuerit in seculo cruciat. Sed dum tali ardore cruciat: ipse suis cruciatibus pascit. Audire ei liber p̄cepta celestia: et quot mādatis instruit: quod tot facibus inflammat. Et quod torpebat: prius per desideria: postmodum ardet per verba. Et bene per Moysen dicit. In dextera eius ignea lex. Sinistra quippe reprobi qui ad sinistram pos-

nēdi sunt: dextera vero dei appellantur electi. In dextera igitur dei lex est ignea: quia electi dei mādata celestia nequaquam frigido corde audiunt: sed ad hec amoris intima facibus inardescunt. Sermo ad aurem ducit: et mens eorum sibi inter irata ex interne dulcedinis flamma concremat. In colūba vero sp̄s et in igne monstratus est. quia omnes quos repleuerit simplices et ardentes facit. Simples puritate: ardentes emulatione. Neque etenim placere deo aut simplicitas sine zelo: aut zelus sine simplicitate. Hinc ipsa veritas dicit. Estote prudentes sicut serpentes: et simplices sicut colūbe. Quia in re notandum est quod discipulos suos nec de colūba sine serpente: nec de serpente sine colūba voluit dominus admonere: quatinus et columbe simplicitate: astutia serpentis accederet: et serpēns astutia colūbe simplicitate temperaret. Hinc Paulus ait. Nolite pueri effici sensibus. Ecce prudentia serpentis audiui: et nunc de simplicitate colūbe moneamur. sed malicia paruuli estote. Hinc de beato Job dicit. Erat vir simplex et rectus. Que est autem rectitudo sine simplicitate: aut que simplicitas sine rectitudine. Quia ergo rectitudinem docet iste spiritus et simplicitatem: et in igne monstrari debuit et in columba: quatinus omne cor quod eius gratia tangitur: et mansuetudinis lenitate tranquillum: et zelo iusticie fiat accensum. Ad extremum non querendum est: cur in ipso redemptore nostro mediatore dei et hominum per columbā apparuit: in discipulis vero per ignem. Certe vnguentus filius iudei est generis humani. Sed quis eius iustitia ferret: si plus quam nos per mansuetudinem colligeret: culpas

Matt. 23.

1. Corin. 13.

Job. 1.

Luc. 11.

Deut. 34.

Gregoriane exceptiones

nostras per zelū rectitudinis exami-
nare voluisset. **H**omo ergo p homi-
nibz factus/mirē se hominibz p̄buit.
Noluit peccatores ferre/sed collige-
re. **P**rius voluit m̄suetē corrigere:
vt haberet quos postmodū in iudic-
cio saluaret. **I**n colūba ergo sup euz
apparere spūs debuit: qui nō venie-
bat vt pctā iam per zelū percuteret:
sed adhuc p m̄suetudinē toleraret.
At cōtra super discipulos in igne de-
buit spūs sanctus demonstrari: vt qui
erant simplr homines/ r ideo pctōres
eos p̄tra semetip̄os spiritualis seruoꝝ
accēderet: r peccata que deus p m̄s-
uetudinē parceret/ipsi in se per peni-
tentia punirēt. **N**ec ipsi quippe pote-
rant esse sine pctō qui celesti adhe-
rēt magisterio: **J**oanne attestante q̄
ait. **S**i dixerim⁹ quia peccatū nō ha-
bem⁹/nosip̄os seducim⁹: r vitas in
nobis nō est. **I**n igne ḡ venit in ho-
mines: in colūba ḡ appuit in dño:
quia pctā nostra q̄ pie dñs per man-
suetudinē tolerat/nos per zelū recti-
tudinis debem⁹ caute cōspicere: r ar-
dore semp penitētie cremare. **I**gitur
per colūbam spūs in redēptore mon-
stratus est: per ignē vero in hoibus:
quia q̄nto nobis n̄ri iudicis facta est
seueritas tēperata: tāto erga se debz
fieri nostra infirmitas accēsa. **Q**uat-
tuor itaqz p̄positionū expleta ratione
pensim⁹ fratres charissimi p̄dicatoꝝ
res n̄os quales spūs sanctus repper-
it q̄les fecit. **C**erte q̄ in vno cōclau-
pro iudeoꝝ metu residebāt: natiuita-
tis sue singuli linguā nouerant: r n̄
nec ea ipsa lingua quā nouerāt apte
christū loqui p̄sumebāt. **V**enit spūs
r in ore eos p̄ diuersitate linguaz do-
cuit: in mēte ḡ ex auctoritate robo-

rauit. **L**eperūt r in aliena xp̄um edo-
qui: q̄ de illo p̄us r in sua lingua loq̄
metuebāt. **P**reterea cōsiderem⁹ post
incarnationē vni geniti filij: qualis sit
solēntas de aduētu spūs sancti. **E**u-
cut em̄ illa/ita quoqz r hec est hono-
rabilis. **I**n illa q̄ppe deus in se p̄mas-
nens semetip̄m creauit hoies: in ista
ḡ hoies venientē desup susceperūt
deū. **I**n illa de⁹ naturaliter factus ē
homo/in ista homies facti sunt p̄ ad-
optionē dñi. **S**i ergo remanere car-
nales in morte nolum⁹/hūc frēs cha-
rissimi viuificantē spiritū amemus.
Sed q̄a caro spiritū nescit/dicat for-
tasse carnali cogitatioe ap̄ se aliq̄s.
Quomodo diligere valeo quē igno-
ro? **S**ed eū videre deū nō possum⁹/
habem⁹ aliqd qd̄ agamus: vnde iter
fiat quo ad eū nocte intelligēte ocu-
lus veniat. **L**erte quem in se videre
nullo modo valem⁹/hunc in seruis
suis videre iam possum⁹. **Q**uos dū
mira sp̄scim⁹ agere/certū nobis sit
in eoꝝ mētibz deū habitare. **D**eum
igitur ac proximū integrā mēte d̄s-
ligam⁹. **N**ec em̄ deus ḡe sine p̄oribz
mo: nec primus vere diligitur sine
deo. **P**rimus est q̄ isdem spiritus sanctus
secūdo legit discipulis datus: prius
a dño in terra degente: postmodum
a dño celo p̄sidente. **I**n terra quippe
vt diligať proxim⁹/e celo vero vt d̄s-
ligatur deus. **S**ed cur p̄us in terra/
postmodū e celo: nisi q̄ patenter d̄s
intelligit: quia iuxta Joānis vocem.
Qui fratē non diligit quem videt:
deus quē nō videt q̄modo potest d̄s-
ligere: **D**iligamus ergo proximū fra-
tres: amem⁹ eū qui iuxta nos est: vt
peruenire valeamus ad amorē illius
qui super nos est.

1. Joan. 1.

1. Jo. 1.

Super Actus aposto. CXXVIII.

Moralium libro. xxiij. **Q**uod per vi-
nū spūscī seruoꝝ accipit. **Ca. ix.**

Act. ij. **Q**uoniam discipuli dñi loquerent̃ va-
rijs linguis: quidā de iudeis ir-
ridentes dicebant: quia musto pleni
sūt isti. **In** musto sancti spūs seruoꝝ
accipit̃. de quo in euangelio dñs dicit.
Vinū nouū in vtres nouos. et quo-
dū repente repleant̃ apostoli dū lin-
guis om̃ib; loquerent̃ a iudeis nesci-
entibus: sed tamē vere attestant̃ di-
ctum est. **Di** musto pleni sunt.

Actu. ij. **In** pastorali. caplo. lviij. **De** edifi-
cio bone opationis. **Cap. r.**

Nota **Q**ui bona necdū inchoant: non
sunt eis pūs edificanda que sa-
lubiter diligāt: sed destruēda ea in-
quib; semetipsos nequiter versant.

Pinc est q̃ Petrus pūs euerit̃ vt
postmodū construat̃: cū nequaq; iu-
deos monebat qd̃ tā facerent: sed his
que fecerant increpabat dicēs. **Iesus**

Act. ij. **Iesus** nazarenū virum approbatū a deo in
vobis fructib; et p̃digijs et signis que
fecit per illū deus in medio vestri sū-
cūt vos scitis: hunc definitō cōsilio

et p̃sentia dei traditum per manus
iniquoꝝ affligētes interemistis: quē
deus suscitauit solutis dolorib; in-
ferni: vt videlicet crudelitatis sue co-
gnitione districti edificationē sancte
predicationis quāto anrius quereēt/
tanto vtiliter audirēt. **Et** i ilico res-

Idem. **Q**uid ergo faciem⁹ viri
fratres: quib; mor dī. **Agite** p̃niam
et baptizet̃ vnusquisq; vestrus. **Que**

edificationis vba p̃fecto cōtemnerēt:
nisi p̃ salubriē ruinā sue destructio-
nis inuenisset. **Hinc** est q̃ **Saulus**
cū sup̃ eum celis⁹ lux emissa resplen-
duit: nō iam qd̃ recte deberet facere/
sed qd̃ prauē fecisset audiuit. **Nā** cū

prostrat⁹ requireret dicēs. **Quis** es **Act. ij.**
dñe. p̃tinus respondet. **Ego** sūz **Ie-**
sus nazarenus: quē tu p̃sequeris. **Et**

cum repēte subitūgeret: **Dñe** qd̃ me
vis facere: ilico adiungit. **Surgens**
ingredere ciuitatē: et ibi dicet̃ quid te
oporteat facere. **Ecce** de celo dñs lo-
quēs/p̃secutoris sui facta corripuit:

nec tamē ilico q̃ essent faciēda mon-
strauit. **Ecce** elatiōis ei⁹ fabrica iam
tota corruerat: et post ruinā suā: hu-
milis edificari querebat. **Et** cum su-

perbia destruit̃/edificatiōis tamē ver-
ba retinent̃: vt videlicet p̃secutor im-
manis diu destruct⁹ iaceret: et tanto
post in bonis solidi⁹ surgeret/ quāto
prius fundit⁹ euersus a p̃stino erroꝝ
re cecidisset. **Qui** ergo nulla adhuc
agere bona ceperūt/ a rigiditate sue

prauitatis antea manu correctionis
euerendi sunt: vt ad statū opatiōis
recte postmodū erigantur.

In pastorali caplo. liij. **De** satisfi-
catione penitentū. **Cap. xi.**

Quoniam t̃nā agite. **P**etores q̃ ad
missa d̃scrūt/ nec t̃n plāgūt: nō
iam sibi relaxatas estimare debēt cul-
pas: q̃s si agēdo nō multiplicat̃/ nul-
lus t̃n mūdant. **Nec** em̃ qui cōrume-
lias irrogat si solūmodo tacuerit sa-
tisfecit: cū p̃fecto necesse sit vt verba

Act. ij. **Q**uoniam t̃nā agite. **P**etores q̃ ad
missa d̃scrūt/ nec t̃n plāgūt: nō
iam sibi relaxatas estimare debēt cul-
pas: q̃s si agēdo nō multiplicat̃/ nul-
lus t̃n mūdant. **Nec** em̃ qui cōrume-
lias irrogat si solūmodo tacuerit sa-
tisfecit: cū p̃fecto necesse sit vt verba

p̃misse sup̃bie verbis subiuncte hu-
militat̃ impugnet. **Ita** et cū deo des-
linquim⁹ nequaq; satisfacimus si ab
iniquitate cessamus: nisi voluptates
quoq; q̃s dilexim⁹/ ecōtrario lamen-
tis apposit̃ insequamur. **Hinc** **Paulus**

ait. **Et** hec qd̃ fuisistis: sed abluti
estis/ s̃z sc̃tificati estis. **Nim̃** ei illos
emēdator vita sc̃tificat/ q̃s p̃ p̃niam
ablutēs afflictio flētū mūdant. **Hinc**

Petr⁹ cū q̃sdā terribos maloꝝ suoꝝ
i. Co. vii

Gregorianae excepti ones.

Consideratione conspiceret/admonuit
dicens. Penitentia agite/z baptize/
tur vnusquisq; vtm. Dicitur enim ba-
ptisma pmissit penitentie lameta/vt
pūs aqua se sue afflictionis infunde-
rēt. z postmodū sacramento bap-
tismatis lauarēt. Qua igit mente qui
trāsactas culpas flere negligūt secu-
ri viuunt de venia/qñ ipse summus
pastor ecclesie huic etiā sacramento
penitentia addendā credidit qđ pec-
cata principaliter extinguit. Nō autē
deus nostris cruciatibus pascit: sed
delictorū moribus medicamentis zra-
rijs medet: vt qđ voluptatibus deles-
ctari ab eo discessimus: fletibus ama-
ricati redeamus: z qđ p̄ illicita desue-
do cecidimus/etiā a licitis nosmet/
ipso restrungendo surgamus.

In homelia. ix. super Ezech.

¶ Duobus autē modis homines a
deo recedūt/z duobus modis a deo
apostate fiunt. Nam vnusquisq; a con-
ditore suo aut fide recedit: aut ope.
Sicut ergo qđ a fide recedit apostata
est: ita qui ad peruersum opus qđ
deseruerat recedit ab omnipotēte deo
apostata absq; vlla dubitatione depu-
tabitur: etiā si fidē tenere videat. Fi-
des enim nihil valet sine opibus.

Jaco. ij.

¶ In Ezechielis homel. v. De osten-
tatione miraculorū operumq; bono-
rum. Capitulum. xij.

¶ Sancti viri corāz infidelibus vt
deos ad fidem trahant miracula
faciunt: sed sibi metipis que fecerint
non ascribentes. hec omnipotentis
dei virtuti tribuūt/z auctori suo glo-
riā z laudē reddūt per quez se posse
talia sciunt/sicut Petrus cū sanato
homine qđ claud⁹ ex vtero matris fue-
rat signū fecit. Qđ cū oēs qđ cognō-

scerent valde mirarent/dixit. Quid
miramini in hoc/aut nos qđ intue-
mini quasi nra virtute aut pietate fe-
cerimus huic ambulare. De Abra-
hā/deus ysaac: z deus Jacob. deus
patru; nostrorū gloriificauit filiū suū
z paulopost. In fide nominis eius
huic que vidistis z nostis cōfirmavit
nomē eius. Signū quippe faciens
intruentiuz oculos miraculi lumine
pstrinxit: sed humilitatem custodiēs
laudē auctori reddidit. De omni ve-
ro bono quod faciūt idcirco viri sās-
cti semper laudem creatori reddunt
vt vera stabilitate p̄stent in ea virtu-
te quam accipiunt.

¶ De Auctoritate ap̄torum. Mo-
ralium libro. xvij. Cap. xij.

¶ Quidē oportet deo: magis qđ
hoibus. De sancto spū qđ sup
discipulos venit acceperūt ipi omnia
mēta virtutis: quos imensa possede-
rat ante feditas timoris. Scim⁹ enim
qđ ille ap̄torum primus ante acceptā
hui⁹ spūs grām: quoniens dū mori
timuit: vitā negauit. Qui non peni-
non afflictionibz: nō terribili potesta-
te cuiusq;: sed vni⁹ mancipij sola est
interrogatione prostrat⁹. Et quidez
mancipium ne serus firmor: terribi-
lis demonstraret ancilla est inq̄rentē
tēptatus. Rursusq; vt talis serus is-
firmitas etiā officij sui deiectione vi-
lesceret/nō ab ancilla timodo: s; ab
ostiaris ancilla est requisitus. Ecce qđ
vilius est ad temptādū p̄sona requisita
vt aperte proderet q̄tum eum timo-
ris infirmitas possideret: qui nec an-
voces ostiarie ancille subsisteret. S; z
iam hic paulo ante timidus: qualis
post aduentum spūs exiterit vide-
mus. Ecce Luca teste didicim⁹: cō-

Act. ij.

Scil. vi

Gregoriane exceptiones.

- Act. xxiij** rics dealbate. Et tu sedens iudicas me fm legē / cōtra legē iubes me pcuti. Dunc est q̄ stephan⁹ cōtra vim psequentiū auctoritatē vocis erigere nec mouetur expauit dicens. **Du** ra ceruice / z inexcūsā corde / z auri bꝫ: vos semp spūi sc̄to resististis: sicut p̄fes vestri. Sed q̄a sc̄ti viri ad verba tāte altitudinis zelo veritatꝫ / non aut vicio elatiōis eriliūt / ipi patenter indicāt: q̄ factis dictisqꝫ alijs / z q̄tra humilitate polleāt / et erga eos quos redarguūt q̄ta caritate ferueat mansifestant. **S**upbia q̄ppe odiū gnāt / hūilitas amorē. Verba itaqꝫ q̄ amor exasperat p̄fecto ex fōte humilitatis manāt. **Q**uomō ḡ stephan⁹ increpationē p̄ferre potuit p̄ elationē / q̄ pro eisdeꝫ q̄s increpauerat ad deteriora crescētibus seqꝫ lapidantibꝫ stertis genibꝫ orauit dicens. **D**ñe ne statuas illis hoc petiū. **Q**uomō paul⁹ cōtra gentꝫ sue sacerdotē / z principē asperitatꝫ vba supbiēs intulit / q̄ hūilitate se etiā discipuloꝫ seruitio subternit dicens / nō em̄ nosmetipos p̄dicam⁹: sꝫ iesū xp̄m dñm n̄m / nos autē suos vestros p̄ xp̄m. **Q**uomō petri⁹ p̄ elationē principibꝫ resistit quoz errorū cōpatiēs: reatū velut excusat dicens / scio q̄a p̄ ignorantiam fecistis sicut / z principes v̄ri. **D**eus q̄ p̄nūciauit p̄ os oimꝫ p̄phetaz pati xp̄m suū impleuit sic. **Q**uos ad vitā misericorditer trahit dicens: **P**enitemini igitꝫ / z auertimini / vt deleantꝫ petā v̄ra. **P**etrus ḡ flagellat⁹ a principibꝫ ppli / euz idcirco se relaxari p̄spiceret vt a p̄dicatio uecessaret: cū p̄biberet loqꝫ i postez nequaḡ saltim in p̄sens cessit: nam rādit prin⁹ dicens. **O**bedire oportet deo magis q̄s hominibꝫ. **E**t rursus. **N**ō em̄ possum⁹ que vidimus / z a diuin⁹ n̄ loqꝫ. **P**ostqꝫ at libertate v̄cis auctoritatē p̄ncipuz / p̄ssit / postea p̄ humilitatē cordis de nō circūcidēdis gētibus pauli cōsiliū audiuit. **S**ic em̄ semetipm̄ p̄tra aduersarios ex auctoritate curabat erigere vt n̄ cre sentiret / vt / z libertate fortitudinis tumentes p̄tates excederet / z humilitate mansuetudinis obedientia in recto p̄silio etiā minoribꝫ fratribꝫ exbiberet / z mō p̄ semetipꝫ alijs / modo / z sibi metipꝫ cū alijs obuiaret. **I**n factis igitꝫ petri quoddaz n̄ nos oculos auctoritatꝫ / z humilitatꝫ crepluz ponit vt nihil aduersitatꝫ metuēs resistētes deo potestates seculi / etiaz cū corpous laceratiōe cōtēnamus / z in his etiā q̄ inter fideles positi senserimus / nequaḡ nos ceteris p̄ponamus nec n̄ra cōsilia magis eligētes nobis porius q̄s alijs credamus. **D**e sc̄to **S**tephano. **I**n **E**zechie lis homelia. vj. sc̄de partis. **C**ap. xiiij. **B**eatus martyr **S**tephan⁹ pro creatoris sui nomine tētus / z in medio p̄secutoꝫ deduct⁹ imperiterit / stetit / fiducialiter docuit / z ex zelo vitatis p̄secutores suos fortiter increpauit dicens. **V**os semp spūi sancto resististis. **C**umqꝫ illi ad lapides currerēt / z eū lapidibꝫ necaret / stergenu pro eisdem p̄secutoꝫ orauit dicens. **D**ñe ne statuas illis hoc peccatū. **Q**ue itaqꝫ ista virtus est / sic zelo feruere vt eis a quibꝫ tenebatꝫ p̄fidie sue imp̄peria fiducialiter diceret: et sic diligere / vt in morte quoz p̄ eis a quibꝫ mouebatur oraret. **S**ic q̄p̄pe ex zelo inferbit ac si mansuetudinis nihil haberet: sic mansuetudinis coz dilectiōe p̄stitit: ac si contra eos feruoris nil habuisset. **P**̄sem⁹ inter

Act. vij.

Ibidem.

Act. iij.

Actuū.

Act. vij.

Super Actus Aposto. CXXX.

hec ubi nostre scientie reatus iacet.

Quis enim nisi si saltem verbi primum
lia a primo accipit non statim primum
lia reddit: non fundit? primum: non ad
odiu erumpit: non preceptum dilectionis
oblitiscit? Sed hoc beatus Stephanus
nunc et omnipotens dei gratia potuit.

Qui cum esset plenus spiritu sancto intens
des in celum vidit gloriam dei et Iesum
stantem a dextris dei et ait. Ecce video
celos apertos: et Iesum stantem a dextris
dei. In homelia dicitur de ascensione. (dei.)

Considerandum vero nobis est quod est
quod Marcus ait: sedet a dextris dei et
Stephanus dicit. Iudeo celos apertos
et filium hominis stantem a dextris
dei. Quid est quod hic Marcus seden-

tem Stephanus non stantem se videre res
stat? Sed scitis scies quia sedere iudica-

re est: stare vero pugnantem vel adiuu-

antem. Quia igitur redemptor noster assumptus
in celum et nunc omnia iudicat: et ad extre-

mitatem iudex omnium veniet: hunc post assump-

tionem Marcus sedere describit: quia post
ascensionis sue gloriam iudex in
finem mundi videbitur. Stephanus vero
in laboris certamine positus stantem vi-

dit: quem adiutorem habuit: quoniam ut iste in
terra persecutorum infidelitatem vinceret
per illo de celo illius gloria pugnavit.

Moralium lib. xxix. et in homelia
super Simile est regnum celorum homini
in patrifamilias qui est. Nec per se
mere de nobis nec alios iudicare de-

beamus. Capitulum. xv. Testes deposuerunt vestimen-

ta sua secus pedes adolescentis
qui vocabatur Saulus et lapidabatur ste-

phanus. Nemo se fratres de opere nes-

mo de tempore extollat: nemo se alicui
de operibus suis preferat: quia de his que
sunt ad hoc per culpam frigidus: quan-

tos operatores iustitie et defensores fidei
dei recte dominus sit factururus ignorat.

Multos quidem frigidos intra sanctam
ecclesiam fratres charissimi cer-

nimus: sed eos nec imitari nec despe-

rare debemus. Quid enim sit hodie
aspicimus: sed quid cras futurus sit
vniuersis nescimus. Plerumque et qui
post nos venire cernit per agilitatem
operis boni nos antecedit. et vix cum
cras sequimur: quem hodie pretere vide-

bamur. Certe cum Stephanus pro fide
moreretur: Saulus vestimenta lapidantium
seruabat. Dimisit manibus ipse lapidatus
uit quod ad lapidandum omnes exerto
reddidit: attamen eundem ipsum in
sancta ecclesia laboribus antecessit.

quod persequendo martyrem fecit. Qua
le hunc militem ad dies belli pugneque
preparatum velut thesaurum absconditum
omnipotens deus habuit: quem in
vita frigida inter pravorum vitam repos-

situs iam tunc electum suum latenter
diu intra sue prescientie sinu tenuit. Ad
quod contra aduersarios pectora feriens
da hunc propugnatorem suum cum voluit
ad medium produxit: per cuius verba
ac redargutiones tot sibi resistentia cor
dapsitavit. Nemo itaque de suis ope-

ribus extollatur: nemo desperet eos
quos adhuc frigidus videt: quia qui sunt
futuri serui dei inter prauos videre
et discernere non valet. Quis enim cre-

deret quod per apostatus gratiam lapidatus
Stephanus ille preccederet: qui in morsu
te eius omnium lapidantium vestimenta ser-

uaret? Si ergo ad ista dona vel oc-

culta iudicia recurrimus: nullos de-

sperantes omnino: nec illis nos in corde
nostro perferimus quibus pro tempore
prelati sumus: quia et si iam videmus quibus
precessimus: nescimus quantum dum

B ij

Ab. 3.

Nota.

Idem.

Gregoriane exceptiones Super

currere ceperint precedamur. Duo itaq; sūt q̄ sollicite p̄sare debemus. **P**rimū est vt de se q̄sq; minime presumat: q̄a r̄ si iā ad fidē vocatus est vtrū penni regno sit dignus. nescit. **S**ecundū vero est vt vnusq; p̄ri mū quē fortasse iacere in vitijs cōspicit/despicere nō audeat quia diuine misericordiē diuitias ignorat.

De symone mago In homelia super euangeliū Misit iesus. xij. discipulos. **C**apitulū. xvj.

Quoniam potestate p̄dicationis cōcessis virtutū miraculis / redēptor noster discipulis suis ait. **G**rat̄ accepistis: grat̄ date. **P**resciebat nō nullos hoc ip̄z donū spūs in vsuz negotiatiōis inflectere: r̄ miraculoz signa ad obsequiū auaricie declinare. **H**inc est q̄ cū vidisset symon magus q̄a p̄ impositionē ap̄lorū dare spūs fact̄ / obtulit eis pecuniā dicens. **D**ate r̄ mihi hāc potestātē vt cuiuscūq; imposuero man̄ accipiat spiritus factū. **P**er impositionē q̄ppe man̄ edita miracula concupiscēs percipere donū spūs voluit / scz vt deter̄ venderet quod male cōparasset. **C**ū iustū virū describeret p̄pheta ait. **Q**ui excurrit man̄ suas ab om̄i munere.

isa. xxxij.

Nō dicit q̄ excurrit manus suas de munere s; adiūxit ab om̄i / q̄a aliud est mun̄ ab obsequio / aliud munus a manu: aliud mun̄ a lingua. **M**un̄ q̄ppe ab obsequio est subiectio indebitē ipensa. **M**un̄ a manu pecunia ē. **M**un̄ a lingua: fauor. **I**lle igit̄ ab om̄i munere munus excurrit q̄ in diuinis reb; nō solū nullā pecuniam s; etiā humanā gr̄am nō requirit: q̄ sacros ordines: p̄ humana gr̄a nō largit̄. neq; de eadē largitate laudis vlt̄

lā retributionē q̄rit: q̄ de nullo impeso sanctitatis officio nūm; fauoris expetit: q̄ ipositionē man̄ qua spūs factus accipit ad vite merituz nō ad

Moralium lib. iij. (p̄mū tribuit. s; maledictiōe p̄ferēda. **C**ap. xvij.

Pecunia tua tecuz sit in p̄ditio: **C**ū sancti viri maledictiōis sententiā p̄ferunt / nō ad hāc ex voto vltiōis / sed ex iusticia examinis erūs p̄t. **I**ntus em̄ subtile dei iudicium aspiciūt: mala foris exurgētia quia maledicto debeāt ferire cognoscūt: r̄ eo in maledicto nō peccāt q̄ ab infno iudicio nō discordāt. **H**inc est q̄ pertrus in offerentē sibi pecuniā symonē sententiā maledictiōis intorsit dicens. **P**ecunia tua tecū sit in p̄ditio: nē. **Q**ui em̄ nō ait est sed sit: nō indiciū s; opratiū mō se hoc dixisse signauit. **H**inc **H**elyas duobus q̄nquagenarijs ad se venientibus dixit. **S**i hō dei sum: descēdat ignis de celo r̄ cōsumat vos. **Q**uoz vtroūq; sententiā q̄ta veritat̄ ratioē p̄ualuit: termin̄ cause monstrauit. **N**ā r̄ sy mō eterna perditioe interāt: r̄ duos quinquagenarios desūp ventēs flāma p̄sūpsit. **E**t iustus ergo subsequēs testificat̄ qua in tēte maledictiōis sententiā p̄mit. **C**ū em̄ r̄ maledicti in nocētia p̄manet: r̄ tñ eū q̄ maledicti vsq; ad iteritū maledictio absorbet / ex vtriusq; part̄ sine colligit̄ q̄a ab vno r̄ intimo iudice: in reū sētentiā sumpta iaculatur.

De cōuersione sancti Pauli ap̄li **M**oralium li. xxxj. r̄ xxxij. **C**a. xvij.

Beato iob a dño dicit. **N**unq̄d volet rinoceros seruire tibi / aut morabit̄ ad p̄sepe tuū: **N**ūq̄d aligabis rinocerotē ad arādum loro

Act. viij.

Re. j.

iob. xxxij.

Actus Apostolo. CXXXI

Rinoceros iste q̄ etiāz monoco-
ros grecis exemplaribz noiat̄ indo-
mte oino nature est/ita vt si q̄n cas-
p̄ fuerit teneri nullaten⁹ possit/im-
parties q̄ppe vt fert̄ ilico morit̄. **T**ā-
te quoqz fortitudinis esse d̄r vt nul-
la venātū h̄tute capiat̄: s̄z sicut hi as-
serūt q̄ describendis naturis anima-
lū inuestigatione laboriosa iudauē-
rūt: ego ei puella pponit̄ q̄ i veniētū
sinū aperit / in q̄ ille om̄i ferocitate
postposita caput deponit / r sic ab eis
a q̄to capti querit̄ repente velut ener-
uis inuenit̄. **B**urei q̄qz coloris esse
describit̄. **Q**ui etiāz euz elephantis q̄n
certamē aggredit̄ eo cornu quod in
nare singulariter gestat ventrem ad-
versantū ferire phibet / vt cum ea q̄
molliora sūt vulnerat: impugnātes
se facile sternat. **E**ius h̄o nomē lati-
na lingua interpret̄. ruz sonat in nare
cornu. **E**t qd aliud in nare nisi fatuis
tas / qd in cornu nisi elatio designat̄.
Et quis p̄ hūc rinocerotam scz vni
cornū cōmunit̄ ille iudeoz popul⁹
possit̄ intelligi de q̄to passionē suam
d̄ns p̄beta canēte p̄nūciāns ait. **L**i-
bera me d̄ ore leonis r a cornibz vni-
cornū humilitatē. **T**ot q̄ppe in illa
gente vnicornes vel certe rinoceros
extiterūt quot cōtra p̄dicamēta veri-
tat̄. de legis ogibz singulari r fatua
elatiōe cōsili sūt. ille t̄n specialiter ex
hoc populo r prius in supbia / r post
modū p̄cipuus restis in humilitate
nobis ad mediuz paul⁹ ducat̄. **Q**ui
dū cōtra deū se quasi de custodia le-
gis nesciēs extulit: cornu in nare ge-
stauit. **U**ñ r hoc ip̄e naris cornu per
humilitatē postmodū inclināo dicit̄.
Qui pus sui blasphem⁹ r p̄cutor
r cōiuneliosus: s̄z misericordiā cons-

secut⁹ sum / q̄a ignorās feci. **I**n na re
cornu gestabat / q̄ placiturū se deo
crudelitate cōsistebat: sicut ip̄e post
modū semetip̄m redarguens dicit̄.
Et p̄ficiēbā in iudaismo supra mul-
tos coetaneos meos in genere meo:
abūdant⁹ emulatoz existēs paternarū
meaz traditionuz. **H**uius aut̄ ri-
nocerorū fortitudinē omnis venator
extimuit / q̄a saulū seuitis vnusqzqz p̄-
dicator expauit. **S**criptuz nāqz est.
Saul⁹ adhuc spirās minaz r cedis
in discipulos d̄ni accessit ad p̄ncipē
sacerdotū. r petijt ab eo eplāz in da-
mascum ad synagogas. vt si q̄s inue-
nisset hui⁹ vic viros ac mulieres vin-
ctos p̄duceret hierusalē. **C**um fiat̄
nare reddēdus trahitur / inspiratio
vocat̄. **E**t illud sepe p̄ odorē nare de-
prehendim⁹ quod oculis nō vidim⁹.
Rinoceros ḡ iste nare gestabat cor-
nu q̄ p̄tuleret / q̄a minaz r cedis spi-
rās postqz p̄ntes infecerat absctes
q̄rebat. **S**z ecce ois ante illū venat-
or abscondit̄. om̄is homo id est ratio-
nale sapiēs opiniōe timoris ei⁹ effus-
gat̄. **B**eato igit̄ iob sacre ecclie typū
renēt̄ / dicit̄. **N**ū volēt rinoceros ser-
uire tibi. **A**c si apte de beato paulo
dicat̄. **N**ūquid saulū quē sup̄bire in-
nece fidelū stulta sua elatiōe cōsyde-
ras sub iura tue p̄dicatiōis inclinās
subaudis vt ego. q̄ r cōtra me illum
singulari cornu extolli cōspicio / r t̄n
mibi cū voluero p̄tinus subdo. **T**e
ḡ hūc rinocerotā capiat̄: sinū suū vir-
go / id est secretū suū ip̄a p̄ se inuolā-
ta in carne d̄i sapiētia exp̄dit. **S**crip-
tū q̄ppe est / q̄ cū damascuz p̄geret
subito circūfulsit illuz die media lux
de celo: r vox facta est dicens. **S**aule
saule qd me p̄sequis. **D**ux est tibi cō-

Actuū. iē

iob. xxxi

Actuū. d̄

B ij

10. 11.

10. 11.

Gregorianae exceptiones

tra stimuloꝝ calcitrare. Qui p̄strat⁹
in terra respōdit. Quis es dñe? Cui
ille. Ego sū iesus nazaren⁹ quē tu p̄
sequeris. Et tremēs ac stupēs dicit
Dñe quid me vis facere? Et dñs ad
eū. Surge ⁊ ingredere ciuitatē ⁊ ibi
diceſ tibi qđ te oporteat facere. Vir
go nimirū rinoceroti sinum suū ape
ruit/cū saulo incorrupta dei sapien
tia incarnationis sue mysterium de
celo loquēdo patefecit. Et fortitudi
nez suā rinoceros p̄didit/ qđ p̄strat⁹
būm om̄e quod sup̄bum tūmebat
am̄it. Intueri libet/ vbi est ille p̄secu
tor/ vbi lup⁹ rapax. Ecce in ouē iam
⁹sus est/ qđ p̄cunctat⁹ pastoris semitā
quā sequat⁹. Et notandū qđ cū dice
ret qđ es dñe/ nō ei a dño respōdet/
ego p̄ncipiū: ego v̄bū añ scla. ego suꝝ
v̄nigenit⁹ p̄tis. Quē em̄ saulus incar
natū deū credere cōtēpsit/ ⁊ eius hu
manitatē infirma desperit/ de celo h̄
qđ p̄tēperat audiuit. Ego suꝝ iesus
nazaren⁹/ quē tu p̄sequeris. Ac si di
ceret. Hoc a me audi de superiorib⁹/
qđ in me despicias d̄ inferiorib⁹. Au
ctoꝝ celi venisse in terra despicias/ ex
terra ḡ hoīem cognosce d̄ celo: vt tā
to in me ampl⁹ sacramēta infirmi
tat⁹ metuas q̄to ⁊ hec p̄ducta in ce
lestib⁹ ad excellētā p̄tāt⁹ p̄bas. Pro
sternēs igit⁹ te neq̄q̄ tibi hec astruo
qđ ate secula de⁹ suꝝ/ s̄ illud a me au
dis: qđ d̄ me credere d̄ dignat⁹. Post
qđ em̄ dixit iesus adhuc in exp̄sione
terre inhabitationis subdidit naza
ren⁹: velut si apt⁹ diceret. Humili
tat⁹ mee infirma suscipe. ⁊ tue sup̄bie
T In pastoralī ca. (duriciā amitte.
lviii) De instructiōe penitētū. ca. xix.
Ibidem. S Urgens ingredere ciuitatem.
Notandū est autē in hac pauli p̄
stratiōe. qm̄ qđ nulla adhuc agere bō
na ceperūt a rigiditate prius sue p̄
uitat⁹ manu correctōis euerēt d̄ suꝝ
vt ad statū opatiōis recte postmodū
erigant⁹/ qđ ⁊ t̄ circo altū silue lignū
succidim⁹/ vt hoc in edificij tegmine
subleuem⁹/ s̄ tū in fabrica nō repens
te ponit⁹/ vt nimirū pus vitiosa viri
ditas ei⁹ exsicceſ/ cui⁹ qđ pl⁹ in ifim⁹
humor excoquit⁹/ eo solidi⁹ ad sūma
leuat⁹. Dinc est qđ saul⁹ cū sup̄ eū celi
t⁹ lux emissa resp̄lēdit/ nō iā qđ res
ete deberet facere s̄ qđ prauē feciss⁹
audiuit. Nā cū p̄stratus req̄reret di
cēs. Quis es dñe p̄tin⁹ rīder. Ego
suꝝ iesus nazaren⁹/ quē tu p̄sequeris.
Et cū sp̄tē subiūgeret. Dñe qđ me
tubes facere/ ilico adūgit. Surgēs
ingredere ciuitatē ⁊ ibi diceſ tibi qđ
te oporteat facere. Ecce de celo dñs
loquēs p̄secutor⁹ sui facta corripuit/
nec tū ilico qđ essent faciēda mōstrā
uit. Ecce elatiōis ei⁹ fabrica iā tota
corruerat/ ⁊ post ruinā suā b̄uilis edi
ficari q̄rebat. Et cū sup̄bia destruit
edificatiōis tū v̄ba retinent⁹/ vt vide
licet p̄secutor imanis diu destruct⁹
taceret/ ⁊ tāto post in bonis solidius
surgeret/ quāto pus fūdī⁹ euerſus
ab errore pristino cecidisset.

In homelia. ix. sup̄ Ezechielem.
Paulus igit⁹ dū damascū p̄geret
sup̄bō redēptōis voce iacuit p̄stra
tus/ ⁊ qđ p̄dicator futurus erat nō tū
mor vt p̄dicaret qđ viderat audiuit
s̄ ei tacētī d̄. Surge ⁊ ingredere ci
uitatē: ⁊ ibi diceſ tibi qđ te oporteat
facere. Tacēs igit⁹ hoc solum audire
potuit vt surgēs disceret qđ audiret
surgēs v̄o hoc didicit vt qđ cognoue
rat p̄dicaret. Tacētī d̄ vt surgat/ tā
tū p̄cipit⁹/ vt ad p̄dicationē p̄ficiat⁹ de

Super Actus Aposto. CXXXII.

beat. Sic qz nobis in infirmitatis
 pfusio e iacētibz pberi nō debz aucto
 ritas pdicatiōis: s; cū iā in bono ope
 surgim⁹ cū iaz recti stare cepim⁹ di
 gnū est vt ad lucrādos alios in pdi
 catiōe mitti debeam⁹. Querēdū pre
 rea nobis est. paul⁹ z Ezechiel in fa
 cie cadūt z b psecutoribz dñi scripū
 est: Abierūt retrorsū z ceciderūt in t
 rā. Quid est hoc q electi in facie z et
 rephi retrorsūz cadūt: nisi q omīs q
 post se cadit vbi pculdubio cadit nō
 videt q vero añ ceciderit ibi cecidit
 vbi vidit. Intē q qā in inuisibilibz
 cadūt post se cadere dicunt qm̄ ibi
 corruunt vbi qd eos tūc sequat mō
 videre non pnt. Iustī qō qā in istis
 visibilibz se spōte desciūt vt in inuisi
 bilitz erigant qsi in facie cadunt qā
 timore ppūcti vidētes humiliant.

Moralium libro. xxj. De crudelitate sauli. Capitulum. xx.

Rat autē qdā discipul⁹ dama
 sci nomine ananias / z dixit ad
 illū in visu dñe. Anania. At ille ait.
Ecce ego dñe. z dñs ad illū. Surge
 z vade in vicū q vocat rect⁹. z qre in
 domo iude saulū noie tharsenses: ec
 ce em̄ orat. Considerem⁹ ffes sauluz
 qd fuerit. cū ab ipa adolescētia lapid
 dantiū adiutor existeret / cum alia ec
 clesie loca vastaret / z acceptis eplis
 vastāda alia peteret / cū mozs ei fide
 lū nulla sufficeret: s; semp ad alioz
 interitū alijs erant: anbelaret. z p
 secto cognosum⁹ / qā null⁹ tūc fide
 lū crederet qd ad iugū dine formi
 dimis viz tāte elatiōis inclinarēt. **U**n
 z ananias voce diuica hunc z postqz
 puerū audinit / extimuit dicēs. Pos
 mine audiuī a multis de viro h qsta
 mala fecerit scis tuis in hierlm.

Moralium lib. ij. De pctā ipu

nita nō deserat. **Capitulum. xxj.**

Orit autē ad eū dñs. Vade quā
 vas electiōis mihi ē iste. vt por
 tet nomē meū corā gētibz z regibz z
 filijs israel. Ego em̄ ostendā illi qsta
 opteat eū p noie meo pati. **L**ū brūs
 tob ad dñm dicat. Mercbar oia opa
 mea scis q nō parceres delinquenti
 qd ab etna morte eripit: si delinqnti.
 uō parcat. An penitētī de⁹ parcat / ce
 delinquenti nō parcat. **Q**z cū delicta
 plāgim⁹ neqzqz iā delinquentes sum⁹
Sz qd q petr⁹ cū negat respicit: z s
 dēptōis negati respectu ad lachry
 mas vocat. **Q**uid q paul⁹ cū redē
 ptoris nomē in terra conaret extinz
 guere: ei⁹ vba d celo meruit audire:
Sz tū in vtroqz culpa punita ē qm̄
 d petro teste euāgelio scriptū est. **R**e
 cordat⁹ petrus vbi iesu qd dixerat.
Agress⁹ foras fleuit amare. **D**e pau

Job. iij

Matth. xxvj.

Actuū. ij.

Ubi. s.

Moralium libro. xxij. De defensione peccatorum. **Capitulum. xxij.**
Hūt autē ananias z intōuit in
 domū / z iponēs ei⁹ man⁹ dixit.
Saulē fr / dñs misit me iesus q appa
 ruit tibi via qremebas / vt vides
 z ipearis spū scō. **E**t pfectis cecide
 rūt ab oculis ei⁹ tāqz squame / z visū
 recepit. **E**t surgēs baptizat⁹ ē. **Q**uis
 qd dū corripit pctm̄ suuz magis er
 cūsare dēdēdo appetit qz deflere / qz
 si squamis tegit⁹ duz a scis predicat
 toib⁹ gladio verbi iaculat⁹. **S**quas

B iij

Gregoriane exceptiones.

mas habz: z idcirco ad eius p̄cordia
trāscēdi viā verbi sagitta nō habet.
Duricia em̄ carnali repellit: ne spiri-
talis ei gladi⁹ infigat. Carnali sapi-
entia z deuz Saul⁹ obduruerat: qm̄
cor eius nulla p̄dicatiōis euangelice
sagitta penetrabat. Sed postq̄ forti-
celit⁹ increpatiōe iaculat⁹ / z superno
respectu cecat⁹ est: lumē q̄ppe vt acci-
peret amisit: ad ananiā veniēs illumi-
natur. In q̄ illuminatione qz defen-
sionū suarū duricia caruit: bñ de eo

Actu. ix.

scriptū est. **C**eciderūt q̄si squame ab
ocul⁹ ei⁹. Carnalis videlz integumē-
ti illū duricia p̄sserat: z idcirco radi-
os veri lumis nō videbat. S; post-
q̄ supbe repugnatōes ei⁹ victē sunt/
defensionūz squame ceciderūt. Que
quidē sub Ananie manibz ab oculis
ceciderūt corpis: sed ante iā sub dñi-
ca increpatiōe ceciderāt ab ocul⁹ cor-
dis. Cū em̄ alte inuectiōis iaculo cō-
fossus iaceret/ bñ iam z penetrato
corde req̄rebat dicēs. Dñe quid me
vis facere? **R**epulsio vitz squama iā
ad cordis viscera veritatis sagitta p̄-
uenerat: qm̄ deposita elatione supbe/
eū quē impugnaverāt dñm p̄fitens
z quid ageret nesciēs requirebat.

Moralium libro. xxxi. Itē de cōuer-
sione Pauli. Cap. xxiij.

Ubi. 8.

Saulus autē multo magis conua-
lescebat z cōfundebar iudeos q̄
habitabant Damasci: affirmās z do-
cens qm̄ hic est xp̄s. Paul⁹ igit̄ dum
sublato oculoz lumie manu ad Ana-
niam ducit/ patet iam r̄binocer⁹ iste
quibz loriz dei astringit: qz videlicet
vno in tēpore cecitate/ bap̄tismate/ p̄-
dicatiōe ligat. Qui etiā ad dei p̄sepe
morat⁹ est/ qz ruminare vba euageliū
dedignat⁹ nō est. **A**ut em̄. Ascēdi hic

Gal. ij.

rosolyā cū barnaba assūpto z **L**uo
ascēdi autē fm̄ reuelatiōes: z p̄tuli cū
illis euangeliū. z q̄ pu⁹ icm̄ audies
rat/ dux est tibi z stimuli calcitrare:
mira postmodū vtute p̄sidentis p̄s-
sus: ex vbi pabulo vires obtinuit/ et
supbe calcē amisit. **L**oris quoqz dei
nō em̄ a feritate restringit: sed qd̄ ma-
gis sit mirabile ad arādū ligat: vt nō
solū hoies crudelitatis eoz nō impe-
tat/ sed etiā eoz refectioni fūiēs ara-
trum p̄dicatiōis trahat. **I**pse q̄ppe d̄
euageliātibz q̄si de arantibz d̄. **D**e
bet em̄ in spe q̄ arat arare: z qui tri-
curat in spe fruct⁹ p̄cipiēdi. **Q**ui igit̄
tur tremenda p̄s fidelibz irrogauerat:
z p̄ fide postmodū flagella liben-
ter portat: q̄ scriptis etiā ep̄stolis bu-
milis z despect⁹ p̄dicat: qd̄ dudū ter-
ribilis ipugnabat: p̄fecto bñ ligatus
sub aratro desudat ad segetē: q̄ fue-
rat in cāpo male liber a timore. **R**es-
pente q̄ppe cōmutat⁹ ab hoste p̄dica-
tor efficit: z in cūctis mūdi p̄tibz res-
dēprouis sui nomē insinuat. **S**uppli-
cia p̄ vitate tolerat/ pati se q̄ irrogat
uerat exultat. **A**lios blādimentis vo-
cat/ alios ad fidem terroribz reuocat:
istis regnū pollicet celestis p̄te/ illis
minat ignes gehēne. **H**os p̄ auctori-
tatē corrigit/ illos ad viā recitūdis
per bñilitatē trahit: atqz in om̄i lato-
re ad manū se sui rectoris inclinat: et
tanta arte dei arēā cōgregat: quanta
illaz pu⁹ elatiōe vtilitabat. **S**; neqz h̄
abhorret a Paulo q̄ r̄binoceros bu-
rei coloris d̄: z elepbantoz ventres
cornu ferire p̄hibet. **Q**uid em̄ per co-
lores bureū/ nisi abstinentie pallor ex-
tēst⁹ dicēs. **C**ui ipse se tenacit⁹ adberere
seruituti subijctio. **Q**ui diuine legis

1. Co. ij.

1. Co. ij.

Super Actus aposto. CXXXIII

eruditione p̄dit^o dū alioꝝ inglutem redarguit / cornu elephātes in vētre ferit. In ventre ap̄pe elephātes pecus erat cū dicebat. Multi ambulāt q̄s sepe dicebā vobis: nūc autē r̄ flens dī co inimicos crucis xp̄i: q̄rū finis interitus: quoz de^o vēter est / r̄ gl̄ia in p̄fusione ip̄oz. Et rursus. Huiusmo di xp̄o dño nō seruit / sed suo vētri. Cornu suo igit̄ r̄ dīnoceros iste nō iā boies sed bestias p̄cutit: q̄m Paul^o illa doctrine sue fortitudine nequaq̄s per mēdos humiles impetit / sed sus perboꝝ vētris cultozes occidit.

In dialogo lib. ij. ca. ij. Qua de cā electi loca sua mutat. Ca. xxiij.

Quin cōplerent̄ autē dies multi / p̄siliū fecerūt iudei vt eū interficerent. Note autē facte sunt insidie eoz Paulo. Custodiebat autē portas die ac nocte: vt eū interficerēt. Accipientes v̄o discipuli e^o nocte p̄ murū dimiserūt eum submirētes in sp̄ita. Sepe agit̄ in anio perfectoz: q̄d silēno p̄tercunduz nō est: qz cū laborem suū sine fructu esse p̄siderant / in locū aliū ad laborem cū fructu migrāt. Vñ iste q̄s egregius p̄dicator: q̄ dissolui cupit r̄ cū xp̄o esse. cui viuere xp̄s ē / r̄ mori lucrū. q̄ certamina passionuz nō solū ip̄e appetit / sed ad toleranda bec r̄ alios accēdit. Damasci persecutione passus vt potuiss̄ euadere murum / sunē / sportāq̄ q̄siuit: seq̄ latenter deponi voluit. Nunq̄d nā pauluz morte dicimus timuisse: quā se ip̄e p̄ Jesu amore testat̄ appeteret. Sed cū in eodē loco miorē sibi fructū adesse p̄spiceret: r̄ grauē laborem ad laborem se alibi cū fructu seruauit. Fortis em̄ p̄liator dei teneri intra claustra noluit / certaminis cōspum q̄siuit.

Moralū lib. xi. Quasi spūsanctus imutat q̄s repleuerit. Ca. xxv.

Quasi autē Paul^o cū discipulis trans r̄ eries in hierlm̄ / r̄ fiducialiter agēs in noie dñi. loq̄bat̄ q̄s gētibz / r̄ disputabat cū grecis: illi autē q̄rebāt eū occidere. Si cor pctōris q̄ in malicia sua manet imobilis / spūsc̄ sancti gr̄a supno munere infusa tetigerit: mox peccatrici mētis duricia s̄ sue imobilitat̄ obstinatioe p̄mutat̄: r̄ pctōr roze diuini muneris infusus post libenter iniurias tolerat / q̄s p̄ demēter irrogabat. Post etiam sua tribuit / qui p̄ aliena rapiebat. post carnē abstinēdo cruciat / q̄ p̄ satietate carnis p̄ mortifera turpitudinū oblectamenta desuebat. Post etiā p̄secutores diligit / q̄ p̄ diligere etiā se amātes nolebat. Libet in bustus rei exēplo vnū e mult̄ ad mediū Paulū vocare: q̄ cū acceptis 3 xp̄m epistol̄ damascū p̄geret sancti spūs gr̄a in itinere infusus / ab illa p̄tinus crudelitate mutat^o ē: r̄ postmodū plagas p̄ xp̄o accepit: q̄ veniebat inferre xp̄ianis. Et q̄ p̄ carnalis vi uens in mortē conabat̄ sc̄tōs dei tradere / gaudet postmodū p̄ vita sc̄tōꝝ vitā sue carnis imolare. Et qui p̄us fuit blasphemus r̄ p̄secutor: humilis post fact^o est piusq̄ p̄dicator. Et qui lucrū maximū putauit se in discipulis xp̄m occidere / iam vitā suā xp̄um estimat̄ mori lucz. Mēs igit̄ pauli mox vt spūsc̄ gr̄az accepit: statū sue imobilitat̄ r̄ crudelitat̄ imutauit.

In dialogo libro. iij. Caplo. xv.

In ei^o autē p̄uersioe possum^o p̄p̄dere qz mai^o est miraculū p̄dicatōis v̄bo r̄ oīonis solatio pctōre p̄uerrere q̄ carne mortuū resuscitare. In isto

Doct. iij.

Actuum
ii. Et. ij.
Lop. xi.

Doct. i.

Actu. ii.

Gregoriane exceptiones

est resuscitatus caro itez mortura; in illo ho ania in etnu victura. Lazaru qppe que ia ferentē fuisse credimus carne dñs suscitauit. Saulu ho resuscitauit mēte. Et qdem post resurrectionē carnis de Lazari virtutibz ta cetur. nā post resurrectionē anie cape nra infirmitas nō valet qnta in sacro eloqo s̄ Pauli virtutibz dicūt. Ex illius pdicatione crudelissime nationes ad pietatis mollia uerse sunt viscera q̄ mori cupit. p̄ fratribz i q̄z p̄t̄ mor te gaudebat. q̄ plen̄ omni scripture sciētia nihil se scire iudicat/ nisi xpm̄ iesum z hūc crucifixū. **Q.** p̄ xpo virgus libēter cedit/ quē gladijs inseqbatur. **Q.** apostolat̄ honore sublimis est: sed tñ spōte fit puul̄ in medio discipuloz. **Q.** ad celi r̄ij secreta ducit: z tñ mētis oculū p̄ cōpassionē relectit ad disponēdū cubile iugatorū dicēs. **U**rozi vir debitū reddat: silt̄ z vxoz viro. **Q.** admiscet in p̄replatione cetibz angeloz: z tñ non aspernat cogitare z disponere facta carnaliū. **Q.** gaudet infirmitatibz sibi qz in cōtumelijs placz/ q̄ ei viuere christ̄ est z mori lucrū. **Q.** totū iam extra carnē est/ h̄ ipm̄ qd̄ viuūt in carne. **E**cce qualr̄ viuūt qui ab inferno mētis ad vitā pietatis redijt. **U**in̄ est q̄ quēpiā in carne suscitari: nisi forte cū per viuificationē carnis ad vitam reducitur mētis: vt hoc ei agat per miraculum exteri/ quatin̄ cōuersus intus viuificetur.

¶ Moralitū lib. xxiij. De requie bone opationis. **Cap. xxvi.**

Actu. ix. **Q**uia sancte te dñs Iesus. In scriptura sacra aliqui p̄stratum repositio in bonis opibz designatur. **¶** **U**n̄ Petrus dicit ap̄tus. **E**nea sancte te

dñs Iesus xpus/ surge z sterne tibi. **Q**uid est dicere surge/ nisi mala que perpetrasti derelinque. **E**t qd̄ ē dicere sterne tibi/ nisi mercedis causas in quibus requiescere debeas opare: vt z desinat surgēdo qd̄ fecit/ z iueniat steruendo qd̄ fecerit. **Q**d̄ vtrūqz breuif p̄pheta cōprehēdit dicens. Declina a maloz fac bonū. Declinare quippe a malo/ est ab eo q̄ iacuit surgere. bonuz ho facere est mercedis opa in quibus requiescere debeat p̄parare. q̄ em̄ declinat mala/ sed bona ad huc nō facit: surrexit qd̄ ab eo q̄ iacuit: s̄ vbi requiescere debeat necdum strauit.

¶ De Labita per ap̄tm̄ resuscitata: **E**t de miraculis facientis. **In** dias logo. libro. ij. **Capitulum. xxvij.**

Quā deuota mēte deo adherēt bere signa duobz modis solēt: vt misera queqz aliqui ex peccati faciant/ aliqui ex p̄tate. **E**ū ei Jobes dicat. Quot quot aut̄ receperūt eū/ dedit eis postestātē filios dei fieri. **Q**ui filij dei ex p̄tate sunt/ qd̄ mirū si signa facere ex p̄tate valeant. **Q**uā em̄ viroqz mō miracula exhibeāt testat̄ **P. tr̄/ q̄ Labita** mortuā orādo suscitauit. **A**namiam ho z **Sophyra** mētētes mortuū increpādo tradidit. **N**eqz ei orasse in eoz extinctionē legit: sed solūmodo culpā quam perpetrarāt increpasse. **C**ōstat ergo/ qz aliqui hec ex p̄tate/ aliqui ho exhibēt ex postulatiōe: dum et istis vitaz increpando abstulit: et illi reddidit orando.

¶ In Ezzechiels homelia. vij. secunda de partis. **De** Cornelio ceterione z profectu fidei. **Capitulum. xxvij.**

Ubi qd̄a; erat in cesarea nomine **Actu. 9.** **Corneli**/ religiosus ac tunc

j. **Lo. vij.**

ps. cxv

Joan. 11

Super Actus aposto. CXXXIII

deū. Neq̄q̄ ex virtutibz venit ad fidē: s; p̄ fidē pringit ad virtutes. **Corneli** em̄ centurio cui⁹ elyne añ baptisimū angelo testelaudate sc̄nō ex opibz venit ad fidē: s; ex fide venit ad opa. nā ei p̄ angeluz dī. **D**iones tue z elyne ascēderit ī sp̄ctu dei. Si ei deo⁹ añ baptisimū nō crediderat/ quē orabat: **U**l̄ quō ops de⁹ exaudierat si nō ab ip̄o in bonis pfici petebat: **S**cies bat igit̄ creatorē oīz deū: s; qz ei⁹ ops de⁹ fili⁹ incarnat⁹ cēt īgrabat. Neqz em̄ poterat bōa agere nisi credidiss;.

Scriptuz q̄ppe ē. **S**ine fide ip̄ossibile est placere dō. **F**idē ḡbz cui⁹ oīones z elyne placere p̄nt. **B**ona aut̄ actiōe p̄meruit vt deum p̄fecte coḡsceret/ z incarnationis ei⁹ mysteriū erederet: quatin⁹ ad sacramēta baptisimat⁹ p̄ueniret. **P**er fidē ḡvenit ad opatōez sed p̄ opa est solidat⁹ in fide.

In Ezecb. hom̄. ix. vii. s. c. xxix.

Et nūc mitte viros in ioppen et **U**accersi **S**imonē q̄ cognouit petrus: hic dicet tibi/ qd te opteat facere. **N**ec fides sine opibz/ nec opa sine fide adiuuāt: nisi fortasse p̄ fide percipiēda fiat: sicut **Corneli** añ p̄ bonis opibz meruit audiri q̄ fidelis existeret. **Q**ua ex re colligit̄ qz bōa opa p̄ fide percipiēda faciebat. nā cui ab angelo dī. **D**iones tue z elyne ascēderunt in mēoriā in sp̄ctu dei: z morp̄ eadē ascēsiōne p̄cipit vt ad simonē mittat: q̄ ei veniēs p̄dicare dbeat: cōstat qz h̄ perijt vnde meruit exaudiri.

Moralium lib: 20. xxx. z. xxxij. De aploz p̄dicatione. **Ca. xxx.**

Ascēdit **Petrus** in supiora vt oraret circa horā sextā: z cū esuriret voluit gustare. **P**arantibz aut̄ cecidit sup̄ eū mētis excessus: z vi-

dit celū aptū z descēdēbas q̄ddam velut linteū magnū q̄tuor: inijt̄is sū mitti d̄ celo in trā: in q̄ erāt oīa q̄drupedia z serpētia terre z volatilia celi. **A**p̄li recte catuli sancte eccie vocari p̄nt: qz in eccia edim aduersantē mundū ore rapuerūt. **I**sti catuli necdū p̄ passionē d̄ni sc̄ti sp̄s infusiōe solidati clausis foribz q̄si in q̄busdā abditis specubz suis rapturi mūdū cubabāt vt aniaz p̄edā postmodū p̄sumētes diriperēt vt culpā n̄am inflicerent: oēm qz i nobis pcti vitā necarēt. **H**orum p̄mo illi esurienti catulo: sed iam valētī offēsa p̄ linteū gēlitate: quasi mōstrata p̄da dī: macta z manduca. **S**ub typo fortis mlieris **Salomon** de sc̄ta eccia dī. **S**yndonē fecit z vendidit. **Q**uid signat linteo syndonis/ nisi subtilis interior sc̄tē p̄dicationis: nisi fidelit̄ spe supna refouēt. **U**ñ z **P**estro aialia in linteo demonstrant: q̄a pctōz anime misericordit̄ aggregatē in blanda fidei q̄ete p̄tinent. **N**āc ergo syndonē eccia fecit z vendidit: qz fidē quā credēdo texerat loq̄ndo dedit: z ab infidelit̄ vitā recte cōuersationis accepit.

Moraluz lib: 20. xiiij. z. xvij. z. xxi. **U**nde supra. **Capituluz. xxxi.**

Facta ē vor ad petrū. **S**urge petre occide z māduca. **S**acta eccia male viuētēs in vitijs infliccit ore sc̄tē p̄dicatōis. **S**acti q̄ppe ap̄li z pasto:es alij in eccie corpe q̄si dētes idcirco s̄ positi vt vitā carnalū cor: reptōe mordeāt: cāqz a sue duricia p̄tinacie p̄fringāt. vñz aploz z pasto: p̄mo q̄si dēti i eccie corpe posito offēsis in figura gētibz dī: macta z māduca. **N**ō em̄ mactat⁹ a vitā occidit: id

Ibidem.

De xi.

Actu. r.

Actu. r.

Prover.

xxx

Actu. r.

Ibidem.

Gregoriana exceptiones

no qđ comedit/in comedens corpe
comutat. **M**acta g̃ r manduca b̃r:
idest vetustate eaz. contere/r a pctō
eas in qđ viuūt interfice/r a scipis i
corpus eccleie videlicet in tua illas mē
In exechielis dome. (bra puerce.
prima De pphetia. **Cap. xxxij.**

Ibi. 5.

Ecce viri a cornelio missi inq̃
rentes domū symonis steterūt
ad ianuā. **A**lqñ pphete spūs in p̃se
ti ex pte rāgit/r ex parte nō rāgit/qđ
petri apli testat̃ hystoria cuz a cornel
lio milites missi sūt ei p spm̃ nūciati/
scriptū q̃ppe est. **D**ixit spūs ei. **E**cce
viri tres q̃rūt te. **A**d qđ ille descēdit/
r req̃rēs dicit. **Q**ue cā est ppter quā
venistis? **I**n cui⁹ verbis ostendit̃ qđ
eandē cām p spm̃ nō audierat quā a
militib⁹ req̃rebat. **I**n p̃nti g̃ mentem
petri spūs r ex pte tetigit/r ex parte
nō tetigit: qđ r adesse milites dixit r
p qua causa venerant tacuit.

Ibi. 3.

De uerfatione plator. **M**oralū
libro. xxi. r. xxvi. **Capitulu. xxiiij.**
Ecce cum introisset petrus
obuius venit ei corneli⁹ r pro
cidens ad pedes ei⁹ adorauit. **B**ona
est ordine tuo potētia/s; cauta regen
r; indiget vita. **N**ō igit̃ hanc exercet
q̃ scit p illā sup culpas erigi: scit cuz
illa ceteris eq̃litate cōponi. **B**eri ita:
qz viri q̃ p̃sūt cū deest vitū qđ corri
gat nō de excellētia p̃tatis: s; de cōdi
tionis equalitate gaudēt r nō soluz
a subiectis merui: s; etiā plusq̃ necesse
est refugiūt honorari. **N**eq; cū le
ue se p̃peni dānū hūilitatis credūt/si
ab eis p merito fortasse ordinis plu
ris estiment. **C**ū g̃ potētie r palis: mi
nisteriū suscipit̃ suma cura vigilādū
est vt sciat q̃sq; r eq̃les se cū illa cere
ris cernere/r tū se peccātib⁹ zelo vlti
onis p̃ferre. **Q**uā discretionē pleni⁹
cognoscimus si p̃mi pastoris exēpla
cernamus. **P**etrus cū auctore deo
eccleie p̃ncipatū tenēs a b̃n agēte cor
nelio r se hūiliter ei p̃sternēte imode
rati⁹ venerari refugiens honorē sup
se sibi oblatū recuauit/r ad eq̃litate
p̃ditionis sue citi⁹ recurrēs se illius si
milē recognouit dicēs. **S**urge ne fe
ceris/r ego ip̃e hō sum. **Q**uis em̃ ne
sciat qđ hō cōditōri suo debeat r non
homini p̃sterni? **Q**uā igit̃ hūilitari sibi
bi plusq̃ debuit primus vidit̃ ne vlti
tra humanitatē metas mēas intrame
sceret se hominē esse recognouit/q̃nt
nus illati sibi honoris elationē fran
geret ex p̃siderata eq̃litate p̃ditionis.
S; cū ananie r saphyre culpā repe
rit/mor q̃ta potētia sup ceteros ere
creuiss; oñdit. **V**erbo em̃ eoz vitā p
culit quā spū p̃scrutāte dep̃hendit/r
sūmū se intra eccleias; p̃ctā recoluit/
qđ honore sibi vehemēter impēso co
rā b̃n agētib⁹ fratrib⁹ nō agnouit.
Illic p̃munionē eq̃litar; meruit sans
ctitas actōis/hic zel⁹ vltiōis ius ap
peruit p̃tāt. **P**aulus b̃n agētib⁹ fra
trib⁹ plarū se esse nesciebat cum dice
ret. **N**ō qđ dīnamur fidei ṽre: s; adiu
tores sumus gaudij ṽri. **A**tq; illico
subiunxit. **F**id̃ em̃ stari. **A**c si dic̃ ret
Nō nō dīnamur fidei ṽre: qđ fidei sta
r. **E**q̃les ei vobis sum⁹/vbi vos sta
re cognoscim⁹. **Q**uasi plarū se scribo
esse nesciebat cū diceret. **F**acti sum⁹
puuli in medio ṽr. **E**t iursus. **N**os
at̃ suos ṽros p̃ se sū xpm̃. **S**; cū cul
paz qđ corrigi debuisset inuenit̃ illico
magistrū se eē recoluit dicēs. **Q**uid
vultis in x̃ga veniā ad vos? **S**ūm⁹ ita
qz loc⁹ b̃n regit̃: cum is qđ pest vitij
pori⁹ q̃ fratrib⁹ dīnatur. **V**itijō em̃

Ibidem.

ij. Cor. 1.

Ibidem

ij. Cor. 11.

ij. Cor. 11.

Super Actus aposto. CXXXV

se debent rectores erigere quoz z ca
 pferunt: z p disciplina clpas iure po
 testatis scrire: sz p bñilitat custodiã
 eqles se ipis scribo q corrigunt agno
 scere: z colde tacita sibi cogitatioe p
 ferre. Illoz nanqz p eos vitia vigore
 discipline feriunt: in his vo q ipsi co
 mitut: ne xbi qdez ab aliq inuectioe
 lacerant. Tãto g apud dnz sunt obli
 gatiores: qnto inulte peccat apud ho
 mines. Disciplina vo platoz subdis
 tos tãto diuio iudicio liberiores red
 dit: qnto hic eozu culpas sine vindiz
 eta nõ deserit. Seruãda est itaqz z in
 corde bñilitas: z i ope disciplina. In
 ter hec aut solleter intuedu: ne dum
 immoderati custodit virt bñilitat
 soluant iura regimis. z dñ plat^o pl^o
 se qz dect deicit: subditoz vitã strin
 gere sub discipline vinculis nõ possit
 Teneam^o ergo exteri^o qd p alioz vti
 litate suscepim^o: teneam^o interi^o qd
 de nra estimatioe sentim^o. Sz tñ de
 ceter qbusdã erupẽtibz signis tales
 nos apd nos esse ipi etiã q nobis co
 missi sñ nõ ignorẽt: vt z de auctonita
 te nra qd formidẽt videãt: z d humi
 litate qd imitent agnoscat. Seruata
 aut auctonitate regimnis ad cor no
 strum sine cessatioe redeam^o: z pside
 rem^o assidue q sum^o equalr cũ cete
 ris cõditu: nõ q tpaliter ceteris plati.
 Moralũ libro. xx. viij. De potesta
 te apstoloz. Capitulu. xxiiij.
 Non est psonaz acceptor deus.
 Acti apli ecclie ostia existũt:
 eũ voce redẽptoris sui audiũt. Acci
 pte spũsanctũ: quoz remisit^o pec
 cata remittunt eis: z quoz retinueri
 nis retẽta sunt. Ac si illis apte dice
 retur. Per vos ingredient ad me bi
 quibz vosmetipos pãdit^o: z repellen

tur qbz obseratis. Nec imerito ostia
 vocant: qz z ingressuz fidelibz apũt:
 z rursuz sese pfidis ne ingrediant op
 ponũt. Pẽsem^o qle ostiũ ecclie petr^o
 extitit: q inuestigatẽ fidẽ corneliũ res
 cepit: p̄cio qrenẽ miracã Simonẽ
 repulit illi dicens. In vitate cõperi
 qm nõ est psonaz acceptor de^o secre
 ta regni benigne apuit. huic indens.
 Pecunia tua tecũ sit in pãditõz per
 districtẽ damnatõis sniam aule celez
 stis aditum clausit.
 De paulo in lystris lapidato. Mo
 raliũ libro. xxxi. Cap. xxxv.
 Vir scũs z fortĩ pdicator dñi q
 amatoze psecutioẽ pmit eo ad p̄
 dicãdaz vitatẽ acri^o instigat. z cum
 patiẽter psecutores tolerat/ardenter
 ad se auditozes trahere festinat. Vis
 deam^o paulũ zelo sc̄i spũs inflãmas
 tũ qũo psecutoz minas mime formi
 dat: qũo inf sup̄plicia posit^o pctores
 ad se trahere festinat: sicut sc̄ptuz est:
 Supuenerũt autẽ quidã ab antiochiã
 z yehoniã iudei: z psuasus turz
 bis lapidãtes Paulũ traxerũt extra
 ciuitatem estimãtes eum mortuum
 esse. Circũdantibz autẽ eum discipulis
 surgẽs intrauit in ciuitatẽ: z pos
 tẽra die p̄fect^o ẽ cũ barnaba in der
 ben. Et qz euãgelizãssent ciuitati illi
 z docuissent multos: reuersi sñ lystrã z
 yehoniã z antiochiã p̄firmãtes aias
 discipuloz. Perpẽdam^o ergo q bñc
 pdicatorẽ possẽt mime p̄scere: qm
 eũ ab intẽtioe sua nõ valz mors ipsa
 p̄hibere. Ecce lapidibus obruit: nec
 tũ a vitatis f̄mone remouet. Occidi
 põt/supari nõ põt. Telut extinet^o ero
 tra urbẽ p̄icit: sed intrayibẽ die alio
 illesus pdicator inuenit. Qũz fortis
 huic viro inest ifirmitas: o qz victis

Act. viij

Act. xij

Nota
Actu. x.
Joã. xx.

Gregoriane exceptiones.

pena: o q̄ dñatrit patētia. Ad agē
duz repulsiōe puocat: ad p̄dicandā
salutē plagis erigit: ad p̄pellendā la-
boris lassitudinē pena refouet. Nul-
la ergo hunc aduersitas supare p̄t:
quem pena fouet.

Q Paulus Timotheū circūcidit.
Moralium lib. xxviii. Ca. xxxvi.

In una eadēq; virtute discretiōes
deserim: si hāc et aliqñ agere/et
aliqñ postponere nesciamus. Nō em̄
res eadē sp̄ est virtus: qz p̄ momenta tē-
poris sepe merita mutantur actionū.
Quā sit vt cū qd bñ agimus/plerūq;
melius ab ei⁹ actiōe cessem: et laudabi-
lius ad tps deserat/qd in suo tpe lau-
dabiliter mens tenebat. Nā si p̄ nostris
bōis minimis q̄b actus p̄ficim: nec
enī inēmissis interim⁹ maiora laborū
malap̄xis iminēt necessario nos vir-
tutū augmēta sponim: ne infirmis
oribz p̄xis fidei detrimēta generem⁹
ne tāto tā qd agim⁹ virtus nō sit. q̄nto
p̄ occasione sui in alienis cordibz fun-
damēta virtutū destruit. Quāvum di-
strictiōis bñ nobis Paulus ondit: qz
gētilis ad libertatē fidei veniētes cir-
cūcidi p̄hibuit: et tñ lystris atq; vcho-
niā trāsies ip̄e Timotheū qz gētili pa-
tre fuerat edit⁹ circūcidit. Vidēs em̄
qz nisi se mādata l̄e seruare onderet/
iudeoz rabiē etiā in his qz sibi tūc co-
mites aderāt cecitaret/ affectiōis sue
vīm postposuit: et sine damno fidei se
suosq; a p̄secutiōis imanitate custo-
diuit. Fecit qd fieri fidei amore p̄hib-
uit: s; ad fidei rectoris misteria: qd qz
si nō fidelit fecit. Plerūq; em̄ virtus
cū idiscrete teneat amittit: cū discrete
inēmittit/pl̄ teneat. Sed alta p̄sidera-
tiōe op⁹ est: ne fortasse nequa qz cōis
boni p̄liko/s; timore p̄rio v̄ cuiusli-

bet ambitiois studio a virtutis exerci-
tatiōe cesset. Qd nūm̄ cū agit tam
nō disp̄sationi/sed culpe seruit.

Q apli vetant in Asia p̄dicare.
In Ezechielis homelia. xij. Et in ho-
melia Misit Iesus. xij. Cap. xxvij.

Primo doctoribz tollit: sicut paulo
dicit. Festina et exi de hierlm: qm̄ nō
recipiet testimoniu de me: et sicut vos
lentibz aplis p̄dicare in Asia scriptum
est: qz p̄hibuit eos sp̄s sanctus. Cū em̄
apli p̄dicare gētibz i Asia voluissent
per sp̄m p̄hibiti esse memorant: et tñ
ip̄e sp̄s qz prius p̄dicatiōne p̄hibuit
hāc asianoz cordibz postmodū infu-
dit. Nā diu est qz asia cūcta tā credidit.
Idcirco qz prius p̄hibuit/qd post-
modū fecit: qz tūc illa erat qz saluans
di nō erat: tūc in illa erat qz necdū res-
parari merent ad vitā. S; tñ vtrū-
liter eis p̄dicatiōis officiu subtrahit:
ne graui⁹ de p̄empta p̄dicatiōe iu-
dicari merent. Subtili ergo ocul-
toq; iudicio a quorūdam auri bz p̄di-
catio sancta subtrahit: qui suscitari
per gratiam non merentur.

In Ezechielis homelia. xi. De p̄-
latis et subditis. Cap. xxviii.

Quid sum a sanguine omnium.
Multuz sibi cōnexa sunt pctā
subditoz et p̄posito: qm̄ vbi subie-
ctus ex sua culpa morit: ibi is qz pest
qm̄ tacuit reus morit: teneat. Pen-
sate ergo fratres charissimi p̄fate: qz
et qz nos digni pastores nō sum⁹/ etiā
ex vestra culpa est qz tales plati su-
mus. Et si qm̄ vos ad iniquitatem des-
fluitis/ etiā ex nostro reatu est: quos
obstantes et reclamantes in prauis
desiderijs nō habetis. Vobis ergo
nobis parcitis/ si a prauo oge cessat

Super Actus Apосто. CXXXVI

ris. **T**obis et nobis parcim⁹ / qñ h qđ
displicet nō tacemus. qđ liber a com-
missoz sibi sanguine fuerat p̄dicatoz
egregi⁹: qui dicebat. **M**und⁹ sum a
sanguine omnium: non em̄ subterfugi
quomin⁹ annūciare omne consiliū dei
vobis. Si em̄ nō annūciasset / mun-
dus a sanguine nō fuisset. **S**ed quib⁹
omne consiliū dei annūciare studuit /
ab eoz sanguine mūd⁹ fuit. **I**n qua
voce et nos p̄uenimur / nos p̄stringi-
mur: nos rei esse ostēdimur: qđ sacer-
dotes vocamur: qui sup ea mala que
p̄p̄ria habem⁹ / alienas quoq; mo:tes
addim⁹: qđ tot occidim⁹ / qđ ad mor-
tem ire quotidie repidi et tacētes vi-
dem⁹: et rei de subiectoz morte aiarū
p̄stringimur / qđ semp vivere potuis-
sent si vba correptionis audissent.

De vera obedientia. Moralium
libro. xxxv. Capitulu. xx. et.

Utrum cuius bec zona est / sic al-
ligabit in hierusalē. **Q**uia nō
nunq̄ nobis hui⁹ mundi iubent ad-
uersa / sciēdum summope est / qđ si tūc
aliqd de suo non habeat: minima est
obediētia. **N**am cum hui⁹ mūdi de-
spectus precipit⁹: cū probra adipisci
et cōtumeliē iubent⁹: nisi bec ex semet-
ip̄o anim⁹ appetat: obediētie sibi me-
ritū minuit: qui ad ea que in hac vi-
ta despecta sunt inuitus nolensq; de-
scendit. **A**d detrimentū quippe obe-
diētia ducit⁹: cū mentē ad suscipien-
da hui⁹ seculi probra nequaq; ex ali-
qua parte etiā sua vota comitantur.
Debet igit obediētia in aduersis ex
suo aliqd habere: quatin⁹ tāto sit glo-
riosior / quāto diuino ordini iūgitur
etiā ex desiderio. **S**ed hoc p̄d⁹ vir-
tutis melius ostendit⁹: si factū bea-
ti **Pauli** memorem⁹. **P**aulus diuis

nitus fuerat vt hierosolymā ascendere
deuisset admonit⁹: sicut ip̄e **Bala-**
thas dicit. **D**einde post annos quat-
tuor: decim itez ascendi hierosolymā
assumpto **Barnaba** et **Tyro**: ascendi
autē fm̄ reuelationez. **I**sq; cū in iti-
nere p̄phetā **Agabū** reperisset: quāta
se aduersitas in hierosolymis manes-
ret audiuit. **S**criptū qđ p̄pe est / qđ isdē
Agabū zonam **Pauli** suis pedib⁹ in-
serens dicit. **V**irū cuius bec zona est
sic alligabit in hierusalē. **A** **Paulo**
autē p̄tinus respondet. **E**go nō solū
alligari / sed et mori in hierusalē para-
tus suz p̄ noie **Jesus**. neq; em̄ p̄ctoz
siozem facio animā meā qđ me. **P**re-
ceptione igit reuelationis hierosoly-
mā pergens cognoscit aduersa: et tñ
bec libētē aperit: audit que timeat:
sed ad bec ardētior anbelat. **P**aul⁹
itaq; deo aspera et dura disponēte se
studuit ad ḡuozia p̄parare: et ad ad-
uersa etiā ex suo voto ducit: quia ma-
loz imminētū cognitionē percipit
sed deuotione sp̄s etiā ad acriozia
feruescit. **P**recunte ergo beati **Pa-**
uli infracta virtute institumur: vt si
palmā obediētie veraciter apprehē-
dere nitimur / aduersis huius seculi
etiā ex deuotione militemus.

De dissensione maloz et de resur-
rectione. Moralium lib. xxxv. Et in
pastorali. caplo. xlvj. Cap. xl.

De spe et resurrectione mortuozū
iudicoz. **S**icut p̄nciosum est /
si vntas desit bonis: ita p̄nciosū si
nō desit malis. **R**eprobzorum quippe
vntas bonozum vitam: tanto dur⁹
p̄pedit: quanto se ei per collectionē
durior opponit. **U**nde p̄dicatoz: egre-
gius graui p̄barisozū / aduozozūq;

Ubi. s.

Gregoriane exceptiones

Actuum
xxij

persecutiōe dephensus eoz vnitate
perniciōsam sibi Paulus fore cōspi
ciēs inf semetipōs diuidere studuit:
quos p̄tra se vnitos grauit̄ vidit: et
clamauit dicēs. Viri fr̄es ego phar
riseus suz fili⁹ phariseoz: de spe et res
surrectiōe mortuozum ego iudicoz.
Qua n̄m̄z voce p̄cussa pt̄m⁹ cōtra
se vicissim audientiū dissiluit turba.
Dūq; saducei sp̄m̄ resurrectionēq;
mortuoz esse denegarēt: quā phari
sei iuxta sacri eloquiū p̄cepta crederēt
facta ē in p̄secutoz vn̄animitate dis
sentio. Cūq; in duas p̄tes tumultu:
antiū mltitudo diuiditur/ paulo via
ereptiōis aperit̄. Quē cū turba p̄se
quentiū vnita p̄strinkerat diuisa las
rabat: et diuisa turba Paulus illesus
er̄it: q̄ hūc vnita p̄us imaniter p̄res
sit. Eripunt̄ etem̄ iusti dū diuidun
tur iniusti: et ad p̄fectū vota pueniūt
electoz: dum p̄ discordiā p̄fundūtur
agmina reproboz.

**In homelia super euangeliū Cū
esset sero.**

Sed qz sunt nōnulli qui de resur
rectiōe carnis incerti sunt: quā (vt p̄
dictū est) saduceis denegantib; phar
isei credūt: et tūc rectius docem⁹/ si
etiā cordiū n̄roz q̄m̄ib; oculis occur
rim⁹: pauca nobis d̄ ip̄a resurrectio:
nis fide loquēda sunt. Multi etem̄
sicut nos aliqui fuim⁹ dum carnē in
putredinē/ ossa q; in puluere redigi p̄
sepulchra p̄spiciūt/ repari ex puluere
carnē et ossa diffidūt: sicq; apud se q;
si ratiocinātes dicūt. Quādo ex pul
uere homo reducit̄/ qñ agit vt cinis
animet̄. Quib; breuit̄ r̄ndem⁹: quia
lōge min⁹ est deo reparare qd̄ fuit/ q̄
creasse qd̄ nō fuit. Aut qd̄ m̄z si ho
minē ex puluere reficit/ q̄ siml̄ om̄ia

ex nihilo creauit. Mirabil⁹ namq;
est celum et terrā ex nullis existentijs
p̄didisse/ q̄ ip̄m̄ ex terra reparare. Sed
cinis anted̄it/ et in carnē redire posse
desperat⁹: et diuine virt⁹ op̄atiōis cō
prehēdi q̄si ex rōne querit. qui. s. bec
idcirco in suis cogitationib; dicunt:
qz eis quotidiana dei miracula ex assi
duitate viluerūt. Nā ecce in vno gra
no paruissimi seminis later tota que
nascitura est arboris moles. Consi
tuam⁹ em̄ añ oculos cuiuslibet arbor
ris mirā magnitudinē: cogitem⁹ vns
de oriēdo cepit q̄ ad tantā molē cre
scēdo puenit. Inuenim⁹ p̄culdubio
eius originē paruissimū semē. Con
siderem⁹ nunc vbi in illo paruo gra
no seminis later fortitudo ligni/ aspe
ritas corticis/ saporis/ odorisq; mas
gnitudo/ ybertas fructiū/ viriditas
folioz. Correctatū nāq; seminis gra
num nō est validū/ vnde q̄ p̄cessit li
gni duricia: nō est asper vnde aspe
ritas corticis erupit: non est saporū/
vnde sapor in fructib;: olfactum n̄
bil redolet/ vnde odor in fructib; fra
grat: nihil in se viride ostendit: vnde
viriditas folioz extuit: Luncta ergo
in semine simul latēt: que tū nō siml̄ ex
semine p̄deūt. Ex semine q̄ppe p̄du
citur radix: et radice p̄ducit̄ virgū
tuz: et virgulto fruct⁹ orit̄: et fructu
etiā p̄ducit̄ semē. Addam⁹ ergo q̄
et semē later in semine. Quid igit̄ mū
rum si ossa/ nervos/ carnē/ capillosq;
reducat ex puluere: qui lignū/ fruct⁹/
folia: in magna mole arboris ex par
uo quotidie semine restaurat. Cum q;
dubitās anim⁹ de resurrectiōis potē
tia rōne querit: eaz rez q̄stioes a m̄
ferende sunt/ q̄ et incessant̄ fiunt: tū
rōne cōprehēdi nequa q; p̄nt. vt du;

Super epi. beati Jac. CXXVII.

non valz ex visio rei penetrare quod
aspicit d. pmissioe diuine potencie cre
dat quod audit/ aurihiate mediatore
dei z homini dno nro Iesu chusto:
q. z resurrectionis gloria in suo iam
corpe facta ostendit: z in suis mebris
futura pmissit: q. viuat z regnat cum
deo pfe in vnitare spūs sancti deus
Per omnia secula seculoruz Amen.

Explicunt exceptiones d. actibus
Apostoloruz/

Incipiunt ecce:

prinos d. epla. beati Jacobi apostoli.
De diuina natura que sibi inbe
rentes reddit immutabiles. Mora
liu. Libro. xij. Capituluz. j.

Dne da
tu optimuz z omne
donu pfectu descē
dit a patre luminu
apud quem nō est
trāsmutatio. Omnes sancti p natu
ra in semetipis habēt mutabilitatez
ppiam s. dū imutabilitati studiose
sēmp inherere desiderāt inherendo
agūt vt imutabiles fiant. Unqz ad
hāc affectu toto se tenēt/quadoqz ac
cipiūt vt super semetipos ducti vin
cāt hoc quod in semetipis mutabi
les extiterūt. Quid em mutabilitas
nisi mors qdam est: q. dum rem qli
bet in aliud imutat qsi occidit quod
fuerat vt incipiat esse quod nō erat.

Et de auctore omniū scriptum est.
Qui sol⁹ habet immutabilitatē: q.
videlicz in semetipso solus est immu
tabilis: de quo p Jacobum dicitur.
Omne datū optimū z omne donum

pfectū desursū est descendēs a patre
luminū/apud quē nō est transmuta
tio/nec vicissitudinis obumbratio:
Ipsa em mutabilitas vmbra est/q. q.
si obscuraret lucez/si hanc p aliquas
vicissitudines pmutaret. Sed quia
in deo mutabilitas non venit/nulla
eius lumē vmbra vicissitudinis in
t. De Circūspectioe in ea (tercidi
uēdis malis. Moraliū. Libro. iij.
Capituluz. ij.

Quicunqz totā legē seruauerit/
offēdat aut in vno fact⁹ ē oim
reus. Estimēto cū vestimur: ex om
ni parte circūdāmur. Ille ergo iusti
tia sicut vestimento se bñ vestit. q. se
vndiqz bono opere ptegit/z nullam
partem actionis sue pctō nudā relin
quit. Naz q. in alijs actionibz iustus
est: in alijs iniustus/quasi hoc latus
cooperuit illud nudauit. nec iam bo
na sūt opera q. subortis alijs prauis
operibz inqnanē. Hinc enī p Salo
monē dicit. Qui in vno offēdit/mul
ta bona perdet. Hinc Jacobi dicit.

Quicunqz totā legē seruauerit/offē
dat aut in vno: factus est omniū re⁹.
Quā videlicz sententiā suam ipse dili
gēter exposuit: cū subiūrit. Qui em
dixit. Non mechaberis/dixit. z nō oc
cides. Qd si n̄ mechaberis/occidas
aut/factus es trāsgressor legis. Cor
dis igit oculis circumquaqz porre
ctus/vndiqz nobis adhibēda custod
ia est/ne mercedē quā p has actio
nes colligimus p alias amittamus:
q. bona prodesse nequeūt: si non cas
uent mala que subripiunt.

Q. dilectio nostra exhibenda est
plus opere qz sermone. Moraliū
Libro. xij. Capituluz. iij.
Sicut nonnulli qui cū ab egenis

Jaco. ij.

Eccl. 12

Jaco. ij.

Jaco. j.